

بسمه تعالی

مهندسی نرم افزار 2

خلاصه درس

تالیف پرسمن

ویراست هفتم

دانشگاه پیام نور مرکز ملایر

مدرس : مهندس زهرا رضایی

نیمسال اول 92 - 91

www.it89.ir

فصل 12 : طراحی مبتنی بر الگوها

در طراحی مبتنی بر الگوها برنامه کاربردی جدید، با یافتن مجموعه ای از راهکارهای اثبات شده در یک مجموعه مسائل کاملاً مشخص ایجاد می شود ، هر مساله و الگوی آن به وسیله یک الگوی طراحی توصیف می شود که توسط سایر مهندسان نرم افزار بررسی و فهرست بندی شده است که هنگام طراحی برنامه های دیگر با این مساله مواجه شده اند و راهکاری برای آن پیاده سازی کرده اند . هر الگوی طراحی برای بخشی از مساله که قرار است حل شود ، یک رویکرد و روش اثبات شده در اختیار شما می گذارد.

الگوهای طراحی:

الگوهای طراحی را میتوان یک قاعده سه بخشی دانست که واسط میان یک حیطه معین ، یک مساله و یک راهکار را بیان می کند . برای طراحی نرم افزار حیطه به خواننده این امکان را میدهد تا محیطی را که مساله در آن جای دارد درک کند و در یابد چه راهکارهای ممکن است در این محیط مناسب باشد . مجموعه ای از خواسته ها ، از جمله محدودیت ها و قید و بندها ، بعنوان سیستم نیروهای تاثیرگذار بر شیوه تفسیر مساله در حیطه اش و چگونگی بکارگیری موثر آن راهکار عمل می کند. نیروها آن مجموعه از خواص مساله صفات راهکار هستند که بر شیوه طراحی قید و بند اعمال می کنند.

کوپلن مشخصات طراحی الگوهای اثربخش را چنین بر می شمارد.

مفهوم اثبات شده است : الگوها راهکارهایی را به دست می آورند که دارای سابقه باشند.

- راهکار، واضح نیست

- یک رابطه را توصیف میکنند

-الگو دارای یک مولفه انسانی چشمگیر است.

الگوهای طراحی ، اگر به طور موثر استفاده شود از شما طراحی نرم افزار بهتر خواهد ساخت.

انواع الگوها:

یکی از دلایل که مهندسان به الگوهای طراحی علاقه دارند آن است که انسان ها ذاتاً در تشخیص الگوها مهارت دارند . در جهان واقعی الگوهایی را می شناسیم که با گذر زمان و از طریق تجربه بدست می آیند ما این الگوها را بلافاصله تشخیص می دهیم و ذاتاً می فهمیم که چه معنایی دارند و چگونه از آنها می توان استفاده کرد.

هنگام پرداختن به الگوهای طراحی در جستجوی شناسایی و مستند سازی الگوهای مولد هستیم ، یعنی الگویی را شناسایی می کنیم که جنبه ای مهم و تکرارپذیر از سیستم را توصیف می کند و شیوه ساخت آن جنبه را در سیستمی از نیروها که در یک حیطه ای مفروض منحصر به فرد هستند در اختیارمان قرار می دهد.

الگوهای طراحی : شامل طیف گسترده ای از اختراع ها و کاربردها می شوند .

الگوهای معماری: مسائل طراحی گسترده ای را توصیف می کنند که با به کارگیری یک رویکرد ساختاری حل می شوند .

الگوهای داده ای: مسائل داده گرای تکراری و مسائل مدل سازی داده را توصیف می کنند که در حل این مسائل قابل استفاده اند.

الگوهای مولفه ای : به مسائل مرتبط با توسعه زیر سیستم ها و مولفه ها ، شیوه برقراری ارتباط آنها با یکدیگر و تعیین مکان آنها در معماری بزرگتر می پردازند.

الگوی های طراحی واسط: مسائل واسط کاربری متداول و راهکار آنها را با سیستمی از نیروها توصیف می کنند که شامل خصوصیات کاربران نهایی می شود.

الگوهای تحت وب: به مسائلی اختصاص دارند که هنگام ساخت این نوع برنامه ها مشاهده می شوند و غالباً خود شامل بسیاری از الگوها می شوند .

* گاما و همکارانش سه نوع الگوها را کانون توجه قرار داده اند: الگو ایجاد ، الگوساختاری ، الگو رفتاری

الگو ایجاد: آنچه کانون توجه قرار می گیرد «ایجاد، ترکیب و نمایش» اشیاست.

الگو ساختاری: مسائل و راهکارهای مرتبط با چگونگی سازمان دهی و انسجام بخشیدن به اشیا برای ایجاد ساختاری بزرگتر کانون توجه قرار می گیرد.

الگو رفتاری: مسائل مرتبط با تقسیم مسئولیت ها میان اشیا و شیوه تاثیر گرفتن ارتباط میان اشیا است.

چارچوب ها :

در برخی موارد ممکن است برای کار طراحی ، نیاز به فراهم آوردن زیرساختار مختص یک پیاده سازی باشد که به آن چارچوب گفته می شود . چارچوب الگوی معماری نیست ، بلکه اسکلتی است با مجموعه ای از نقاط اتصال (یا قلاب ها) که به کمک آنها می توان این اسکلت را بر یک دامنه مساله خاص تطبیق داد. این نقاط اتصال به شما امکان می دهند تا کلاس و قابلیت های عملیاتی خاص مساله را در این اسکلت انسجام بخشید.

گاما و همکارانش اختلاف میان الگوهای طراحی و چارچوب ها را چنین شرح می دهند.

1. الگوهای طراحی، انتزاعی از چارچوب ها هستند.

2. الگوهای طراحی، عناصر معماری کوچکتر از چارچوب ها هستند.

3. تخصص یافتگی الگوهای طراحی کمتر از چارچوب ها هستند.

توصیف الگوها:

طراحی مبتنی بر الگو با شناسایی الگوها آغاز با جستجو برای تعیین این که آیا دیگران به این الگو پرداخته اند ادامه می یابد و با بکارگیری الگوی مناسب برای مساله پایان می یابد.

نام الگوها باید با احتیاط انتخاب گردد، یکی از مسائل فنی در طراحی مبتنی بر الگوها ناتوانی یافتن الگوها در میان صدها یا هزاران الگوست.

قالب الگو، ابزاری استاندارد برای توصیف الگوی طراحی فراهم می آورد . هر کدام از مدخل ها ، خصوصیتی از الگوهای طراحی را فراهم می کند که می توان آنرا جستجو کرد . بطوری که الگوی مناسب را بتوان بدست آورد.

مخازن و زبان های الگو:

زبان الگوها شامل مجموعه ای از الگوها می شود که هر یک با به کارگیری یک قالب استاندارد شده توصیف می شود و با سایر الگوهای مربوطه ارتباط داده می شود تا مسائل موجود در یک دامنه کاربرد را با همکاری یکدیگر حل کنند . زبان الگوها مشابه با یک جزوه راهنمای ابرمبتنی است که برای حل مساله در یک دامنه خاص بکار می رود .

ده ها زبان الگو برای طراحی نرم افزار پیشنهاد شده است در اکثر موارد ، الگوهای طراحی که بخشی از زبان الگوها هستند در مخزنی قرار داده می شوند که از طریق وب قابل دستیابی است و این مخزن نمایه ای از تمامی الگوهای طراحی فراهم می آورد.

طراحی مبتنی بر الگوها در حیطه (can text)

طراحی مبتنی بر الگو در خلا به کاربرده نمی شود ، مفاهیم و تکنیک های بحث شده برای طراحی معماری، طراحی در سطح مولفه ها و طراحی واسط همگی در ارتباط با رویکرد مبتنی بر الگو به کار برده می شوند.

هنگامی که کار خود را بعنوان طراح شروع کردید، همواره باید صفات کیفیتی را مدنظر داشته باشید ، این صفات راهی برای ارزیابی کیفیت نرم افزار تعیین می کنند ولی در دستیابی به آن کمک چندانی ارائه نمی دهند.

وظایف طراحی:

وظایف طراحی زیر هنگامی بکار برده می شود که از فلسفه طراحی مبتنی بر الگو استفاده شود:

1- مدل خواسته ها و توسعه سلسله مراتبی از مسائل را بررسی کنید.

2- تعیین کنید آیا زبان الگوی مناسبی برای مساله وجود دارد یا خیر.

3- با شروع از یک مساله گسترده تعیین کنید آیا یک یا چند الگوی معماری بر آن در دسترس است یا خیر

ساخت جداول سازمان دهی الگو:

مایکروسافت برای کمک به سازمان دهی الگوها یک جدول سازماندهی پیشنهاد می کند به نام جدول سازماندهی الگوها که این جدول را می توان بصورت یک مدل صفحه گسترده و با بکارگیری نمونه شکل زیر پیاده سازی کرد.

زیرساخت ها	پیاده سازی	کاربرد	بانک اطلاعاتی	
				داده ها (محتویات)
			نام الگوها	صورت مساله
	نام الگوها			صورت مساله
				معماری
		نام الگوها		صورت مساله
				در سطح مولفه
	نام الگوها	نام الگوها		صورت مساله
				واسط کاربر
	نام الگوها	نام الگوها		صورت مساله

اشتباهات متداول در طراحی:

طراحی مبتنی بر الگو می تواند از شما یک طراح نرم افزار بسازد ولی نیست. همانند همه روش های طراحی ، باید با اصل اول شروع کنید ، تاکید ورزیدن به مبانی کیفیت نرم افزار و حصول اطمینان از این که طراحی ، واقعاً نیازهای بیان شده در مدل خواسته ها را پوشش می دهد.

* یک الگو را به زور به کار نبرید حتی اگر مناسب مساله مدنظر باشد.

الگوهای معماری

هر معماری نرم افزار ممکن است چند الگو معماری داشته باشد که به مسائل گوناگون از قبیل همروندی، ماندگاری و توزیع مربوط می شوند.

بوش و بوچ چند دامنه الگو معماری تعریف کرده اند که چند مثال آن به شکل زیر است:

- کنترل دستیابی

- همروندی

- الگوی operating system process management

- توزیع (Distribution)

- ماندگاری (Persistence)

الگوهای طراحی در سطح مولفه ها:

الگوهای طراحی در سطح مولفه ها راهکارهای اثبات شده در اختیار شما قرار می دهند که به یک یا چند مساله فرضی استخراج شده از مدل خواسته های می پردازند . در بسیاری موارد، الگوهای طراحی از این نوع یک عنصر از سیستم را کانون توجه قرار می دهند.

الگوهای طراحی واسط کاربر:

صدها الگو برای واسط کاربر (UI) طی سالهای اخیر پیشنهاد شده اند که اکثر آنها در یکی از 10 گروه زیر قرار می گیرند. واسط کاربر کامل: راهنمایی برای طراحی ساختار سطح بالا و گشت و گذار در سرتاسر واسط فراهم می آورد.

- الگو **Top Level Navigation**: هنگامی استفاده می شود که یک سایت یا برنامه کاربردی چند قابلیت عملیاتی عمده را پیاده سازی کند. یک منوی سطح بالا فراهم می آورد که با لوگو یا آرمی همراه است که گشت و گذار مستقیم در هر کدام از قابلیت های عمده را فراهم می سازد.

- الگو **Card Stack**: هنگامی استفاده می شود که چند گروه از محتویات با قابلیت های عملیاتی خاص مرتبط بایک ویژگی یا قابلیت عملیاتی، باید بطور تصادفی انتخاب شوند. ظاهری شبیه یک پشته از کارتهای برگه دار را ایجاد می کند که با کلیک کردن روی برگه های هر صفحه محتویات آن صفحه نمایش داده می شود.

- الگوی **Fill-in-the-blanks**: امکان وارد کردن همه داده های حرفی - عددی در یک کادر مبتنی را فراهم می آورد.
- الگو **sortable table**: فهرستی بلند بالا از رکوردها را نشان می دهد که می توان با انتخاب عنوان هر ستون از جدول، آن را مرتب کرد.

- الگو **Bread crumbs**: هنگامی که کاربر با سلسله مراتب پیچیده ای از صفحات وب یا صفحات نمایش کار می کند یک مسیر کامل برای گشت و گذار ترسیم می کند.

- الگوی **Edit in place**: قابلیت ویرایش ساده متون را برای انواع معینی از محتویات در مکان نمایش آنها فراهم می آورد.
- الگو **simplesearch**: توانایی جستجو به دنبال یک وب سایت یا منبع داده های ماندگار برای یک آیتم داده ای ساده که توسط رشته ای حرفی - عددی توصیف می شود.

- الگو **wizard**: کاربر را در یک کار پیچیده گام به گام پیش می برد و برای کامل شدن این کار از طریق یک سری صفحات نمایش پنجره ای ساده، راهنمایی لازم را فراهم می آورد.

- الگو **shopping cart**: فهرستی از آیتم های انتخاب شده برای خرید را فراهم می آورد.

- الگو **Progress Indicator**: هنگامی که عملیاتی بیش از n ثانیه به طول انجامد، پیشرفت کار را نشان می دهد.

الگوهای طراحی برای برنامه های تحت وب:

هنگام پرداختن به مسائل طراحی مرتبط با ساخت برنامه های تحت وب، در نظر گرفتن گروه های الگو با در نظر گرفتن دو بعد می تواند مفید واقع گردد: کانون طراحی الگو و سطح دانه بندی

کانون طراحی مشخص می کند که کدام جنبه از مدل طراحی مد نظر است.

دانه بندی، سطح انتزاعی را مشخص می کند در نظر گرفته می شود.

کانون طراحی:

در سطح بالایی از انتزاع آغاز می شود، و به تدریج به جزئیات و مشخصات آنها افزوده می شود، به بیان دیگر، کانون طراحی با نزدیکتر شدن به طراحی باریک تر می شود. مسائلی که هنگام طراحی معماری اطلاعاتی برای برنامه تحت وب به آنها بر می خورید با مسائل که هنگام اجرای طراحی واسط مشاهده می کنید، تفاوت دارد. الگوهای برنامه تحت وب را میتوان بر اساس سطح کانون طراحی زیر گروه بندی کرد:

- الگوی معماری اطلاعاتی

- الگوهای گشت و گذار

- الگوهای ارائه

- الگوهای عملیاتی

- دانه بندی طراحی

از نظر سطح دانه بندی الگوها را می توان در سطوح زیر تعریف کرد:

- الگوهای معماری

فصل 13 : طراحی برنامه های تحت وب چیست؟

طراحی برنامه های تحت وب شامل فعالیت های فنی و غیر فنی می شود که عبارتند از:

تعیین ظاهر برنامه های تحت وب-ایجاد چیدمان زیبا شناختی واسط کاربر-تعریف ساختار معماری کلی-توسعه محتوا و قابلیت عملیاتی که در معماری جای داده می شود و طراحی گشت و گذاری که در داخل برنامه ی تحت وب رخ می دهد.

طراحی: یک فعالیت مهندسی است که به ایجاد محصول با کیفیت بالا می انجامد.

اولسینا و همکارانش یک درخت خواسته های کیفیتی تهیه کرده اند که شامل صفات کیفیتی هستند.

کیفیت برنامه های تحت وب: قابلیت استفاده ، قابلیت اطمینان ، بازدهی، قابلیت نگهداری، قابلیت عملیاتی

قابلیت استفاده: قابلیت درگ سایت در تمام جهان، ویژگی های زیبایی شناختی و واسط ، ویژگی های راهنما و بازخورد برخط ، ویژگی های خاص

قابلیت های عملیاتی: قابلیت جست وجو و بازیابی، ویژگی های گشت و گذار و مرورگری، ویژگی های مرتبط با دامنه کاربرد

قابلیت اطمینان: پردازش پیوندهای صحیح، رهایی از وضعیت خطا، اعتبارسنجی وبازیابی ورود کاربر

بازدهی: کارایی زمان پاسخ، سرعت ایجاد صفات، سرعت ایجاد گرافیک ها

قابلیت نگهداری: سهولت تصحیح ، انطباق پذیری، بسط پذیری

در میان این صفات افوت چهار صفت کیفیتی دیگر را ذکر کرده است:

امنیت-دسترس پذیری-گسترش پذیری-زمان عرضه به بازار

امنیت:

برنامه های تحت وب همکاری و همبستگی سنگینی با بانک های اطلاعاتی شرکتی و دولتی مهم پیدا کرده اند.برنامه های کاربردی تجارت الکترونیک اطلاعات حساس مشتریان را استخراج و سپس ذخیره می کنند به این دلایل امنیت برنامه های تحت وب اهمیت بنیادی دارد.راهکار کلیدی توانایی برنامه و محیط سرور آن در رد دستیابی غیر مجاز و یا جلوگیری از حمله نفوذگران است.

دسترس پذیری:

از دیدگاه فنی دسترس پذیری میزانی از درصد زمان در دسترس بودن برنامه های تحت وب برای استفاده است.استفاده از ویژگی های در دسترس تنها روی یک مرورگر یا یک سکو برنامه تحت وب را از دسترس کسانی که مرورگر/سکوی دیگری در اختیار دارند،خارج می سازد.

گسترش پذیری:

ساخت یک برنامه تحت وب موفق کافی نیست.ساخت برنامه تحت وب که بار موفقیت راتحمل می کند و موفق تر شود نیز به همان اندازه اهمیت دارد.

اهداف طراحی جین کیسر در ستون نظم خود اهدافی را برای طراحی وب تعریف می کند:

سادگی-سازکاری-هویت-استحکام-قابلیت گشت و گذار-جاذبه ی بصری-همسازمندی

سادگی:

در برنامه های تحت وب همه چیز باید متعادل باشد-محتوا باید حاوی اطلاعات مفید و موجز باشد-از شیوه ی تحویلی استفاده کند-ظاهر برنامه دلپذیر باشد و آزار دهنده نباشد-معماری باید ساده ترین شیوه ی ممکن باشد-اهداف برنامه ی تحت وب را دست یافتنی کند-گشت گذار باید صریح باشد و سازوکارهای گشت و گذار باید به طور حسی برای کاربر نهایی باشد و استفاده از قابلیت ها باید آسان و درک آنها آسانتر باشد.

سازگاری:

محتوا باید به صورت سازگار ساخته شود-طراحی گرافیکی باید ظاهری سازگار در میان همه ی بخش های برنامه ی تحت وب ارایه دهند-طراحی معماری باید قالب هایی را وضع کنند که به یک ساختار ابررسانه ای منجر شود-طراحی ماسط باید شیوه های سازگار تعامل،گشت و گذار و نمایش محتوا تعریف شود، سازو کارهای گشت گذار را باید به طور سازگار در میان همه ی عناصر برنامه تحت وب به کاربرد.

هویت:

طراحی زیبایشناختی،واسط و گشت و گذار در یک برنامه تحت وب باید دامنه کاربردی که برای آن ساخته می شود سازگار باشد و در سرتاسر مسیر طراحی،هویت برای برنامه برقرار کند.

استحکام:

بر اساس هویتی که برقرار است برنامه تحت وب غالبا <<نویدی>>ضمنی به کاربر می دهد و کاربر انتظار محتوا و قابلیت هایی مستحکم را دارد که با نیازهای او در ارتباط باشد.

قابلیت های گشت و گذار:

گشت و گذار باید ساده و سازگار باشد،طراحی باید مبتنی بر حس و قابل پیش بینی باشد،قرار دادن پیوندهایی به محتوا و قابلیت های اصلی برنامه در مکانی قابل پیش بینی نیز اهمیت دارد.

جاذبه ی بصری:

از میان همهی گروه های نرم افزار ، برنامه های کاربردی تحت وب بی تردید بصری ترین،پویاترین و...نوع نرم افزار است.

همسازمندی:

برنامه ها در محیط متنوع به کار گرفته خواهند شد و باید طوری طراحی شوند که با همه ی آنها همساز باشند.

طراحی واسط برنامه ی تحت وب:

یکی از چالش های طراحی واسط برای برنامه های تحت وب،ماهیت نامعین نقطه ورود کاربر است.یعنی کاربر ممکن است از صفحه ی اصلی وارد برنامه ی تحت وب شود یا ممکن است پیوندی او را به یکی از سطوح پایین تر در معماری برنامه ی تحت وب هدایت کرده باشد.طراحی برنامه تحت وب باید ویژگی هایی برای گشت و گذار در واسط فراهم بیاورد که شامل همه ی اشیای محتوایی شوند و فارغ از چگونگی ورود کاربر به سیستم،در دسترس باشد.

اهداف واسط:

- 1- ساخت پنجره ای سازگار فراروی محتوا و قابلیت های فراهم شده به وسیله واسط
- 2- راهنمایی کاربر از طریق یکسری تعامل با برنامه ی تحت وب
- 3- سازماندهی گزینه های گشت و گذار و محتوای در دسترس کاربر به منظور دستیابی به واسطی سازگار،باید از طراحی زیبایی شناسانه برای رسیدن به سیمایی یکپارچه استفاده کنید.

طراحی زیباشناسانه:

طراحی زیباشناسانه، که گاه طراحی گرافیکی نیز خوانده می شود، تلاشی هنرمندانه است که جنبه های طراحی برنامه های تحت وب را تکمیل می کند. برنامه ها ممکن است بدون طراحی گرافیکی کار کند ولی جاذبه ندارند. مسایل مربوط به چیدمان: هر صفحه ی وب دارای مقدار محدودی منابع است که می توان از آن برای گرافیک های غیر عملیاتی، ویژگی های گشت گذار، محتوای اطلاعاتی و قابلیت های عملیاتی اداره شده توسط کاربران استفاده کرد.

چند دستورالعمل کلی برای چیدمان:

از فضای خالی نترسید- بر محتوا تاکید کنید- عناصر را از چپ به راست و از بالا به پایین سازماندهی کنید- گشت گذار، محتوا و قابلیت عملیاتی را به لحاظ جغرافیایی گروه بندی کنید- «منابع» خود را با نوارهای جابه جایی توسعه ندهید- هنگام طراحی چیدمان، تفکیک و اندازه ی صفحه ی پنجره را مدنظر داشته باشید.

طراحی محتوا:

در طراحی محتوا، دو وظیفه طراحی متفاوت کانون توجه قرار می گیرد که هر کدام را افرادی با مجموعه مهارت های خاص اداره می کنند. نخست، یک نمایش طراحی اشیاء محتوایی و سازکارهای لازم برای ایجاد رابطه میان آنها توسعه می یابد. به علاوه، اطلاعات درون هر شیء محتوایی خاص ایجاد می شود. وظیفه دوم ممکن است توسط نویسندگان مطالب، طراحان گرافیکی، سایرین اجرا شوند.

اشیای محتوایی:

رابطه میان اشیای محتوایی اشیای طراحی که محتوا را نشان می دهد مشابه رابطه میان کلاس های تحلیل و مؤلفه های طراحی است. شیء محتوایی صفاتی دارد که شامل اطلاعات خاص محتوا و صفات خاص پاده سازی است. مسایل طراحی محتوا: هنگامی که همه ی اشیای محتوایی مدل سازی شدند، اطلاعاتی که قرار است هر شیء تحویل دهد، باید مدیریت شوند و سپس طوری فرمت بندی شوند که با نیازهای مشتری همخوانی داشته باشد.

طراحی معماری:

طراحی معماری، ارتباطی تنگاتنگ با اهداف تعیین شده برای برنامه تحت وب، محتوایی که قرار است ارائه شود، کاربران بازدیدکننده از برنامه و ... هر کس به عنوان طراح معماری باید معماری محتوا و معماری تحت وب را تعیین کند. در معماری محتوا، شیوه ساختاردهی اشیای محتوایی برای عرضه و گشت گذار کانون توجه قرار می گیرد. معماری برنامه تحت وب به شیوه ی ساختاردهی به برنامه کاربردی برای مدیریت تعامل با کاربر، اداره وظایف پردازش درونی، گشت و گذار مؤثر ارائه محتوا می پردازد.

معماری محتوا: در طراحی معماری محتوا، آنچه کانون توجه قرار می گیرد، تعریف ساختار ابررسانه ای کلی برنامه تحت وب است.

انواع ساختار محتوایی:

1- **ساختار خطی:** هنگامی مشاهده می شوند که دنباله ای قابل پیش بینی از تعامل ها متداول باشند. یک مثال کلاسیک می تواند نمایش ترتیب وارد کردن سفارش محولات است. به موازاتی که محتوا و پردازش پیچیده تر می شوند جریا خطی خالص راه را برای ساختارهای خطی پیچیده تری باز می کند.

2- **ساختار مشبک:** هنگامی مشاهده می شوند که می توان هنگام سازماندهی محتوای برنامه ی تحت وب در دو یا چند به کار برد. این برنامه هنگامی مفید واقع می شوند که محتوای کاملاً منظم در آن ارائه گردد.

3- **ساختار سلسله مراتبی:** بدون تردید متداول ترین معماری برنامه های تحت وب به شمار می روند. ساختار سلسله مراتبی برنامه را می توان طوری طراحی کرد که جریان افقی از میان شاخه های عمودی ساختار را امکان پذیر می سازد. گرچه با اینگونه انشعابها گشت گذار در میان محتوای برنامه سرعت می گیرد، می تواند برای برخی کاربران به سردرگمی بینجامد.

4- **ساختارهای شبکه ای:**

مشابه با بسیاری از شیوه های معماری است که برای سیستم های شی گرا تکامل پیدا می کند. مؤلفه های معماری طوری طراحی میشوند که ممکن است کنترل را به هر مؤلفه دیگر سیستم تحویل دهد با این روش، انعطاف پذیری در گشت گذار به طور چشمگیری امکان پذیر می شود.

معماری برنامه تحت وب:

معماری برنامه های تحت وب زیرساختاری را توصیف می کند که سیستم یا برنامه ی کاربردی مبتنی بر وب را قادر می سازد تا به اهداف تجاری خود دست پیدا کنند.

جدا نگه داشتن واسط، برنامه ی کاربردی و گشت و گذار پیاده سازی را تسهیل و استفاده مجدد را بهبود می بخشد.

معماری مدل-نما-کنترلر (MVC): یکی از چند مدل زیرساختی برای برنامه های تحت وب است که واسط کاربر را از قابلیت عملیاتی و محتوای اطلاعاتی آن حفظ میسازد.

مدل حاوی همه ی محتوای خاص برنامه ی کاربردی و منطق پردازش، کلیه اشیای محتوایی، دستیابی به منابع داده ای/اطلاعاتی خارجی و کلیه ی قابلیت های عملیاتی پردازشی می شود که کاربر نهایی به آن نیاز دارد.

کنترلر، دستیابی به مدل و نما را مدیریت می کند و جریان داده ها را میان آنها هماهنگ می سازد. یک برنامه تحت وب، «نما توسط کنترلر با داده های بدست آمده از مدل، بر اساس ورودی کاربر، به هنگام می شود».

طراحی گشت و گذار:

در این طراحی باید دو اصل را مشخص کرد:

1- معنانشناسی گشت و گذار را برلی کاربران متفاوت سایت مشخص کنید.

2- مکانیک (نحوه) دستیابی به گشت و گذار را تعریف کنید.

معنانشناسی گشت و گذار:

به یکسری واحدهای معنانشناختی گشت و گذار (NSU) برمی خورند. «مجموعه ای از اطلاعات و ساختارهای گشت و گذار مرتبط که با همکاری یکدیگر، زبرمجموعه ای از خواسته های مرتبط با کاربر را برآورده می سازند».

همه ی NSU از مجموعه ای عناصر گشت و گذار موسوم به راه های گشت و گذار (WON) تشکیل میشوند. یک WON نشانگر بهترین مسیر گشت و گذار برای دستیابی به هدف گشت و گذار برای دستیابی به هدف گشت و گذار برای نوع خاصی کاربر است. هر WON به صورت مجموعه ای از گره های گشت و گذار (NN) سازماندهی می شود که از طریق پیوندهای گشت و گذار باهم در ارتباط هستند. در برخی موارد، یک پیوند گشت و گذار ممکن است خود یک NSU دیگر باشد. پس یک WON گره های گشت و گذار و سپس پیوندهایی را مشخص می کند که گشت و گذار میان این گره ها را میسر می کند.

طراحی در سطح مؤلفه ها:

برنامه های تحت وب مدرن قابلیت هایی را ارائه می دهند که پیوسته بر پیچیدگی آنها افزوده می شود و 1- پردازش های محلی را برای ایجاد محتوا و قابلیت های گشت و گذار را به شیوه ای پویا انجام می دهند. 2- توانایی پردازش و انجام محاسبات مناسب را برای دامنه تجاری برنامه فراهم می سازد. 3- درخواست از بانک های اطلاعاتی پیچیده و دستیابی به آنها را فراهم می سازد. 4- واسط های داده ای را میان سیستم های شرکتی خارجی برقرار می کنند.

طراحی ابررسانه ها به روش شی گرا (OOHDM)

این طراحی از چهار فعالیت طراحی متفاوت تشکیل می شود: طراحی مفهومی- طراحی گشت و گذار- طراحی واسط انتزاعی و پیاده سازی. طراحی مفهومی برای (OOHDM): طراحی مفهومی در OOHDM، نمایش از زیرسیستم ها، کلاسها و روابط را ایجاد می کند که دامنه کاربرد را برای برنامه تحت وب تعریف می کند. برای ایجاد کلاس مناسب، نمایشهای کلاسهای مرکب، نمودارهای همکاری و سایر اطلاعات می توان از UML استفاده کرد.

نمودارهای کلاس و کلاس های مرکب و اطلاعات وابسته که به عنوان بخشی از تحلیل برنامه تهیه می شوند طی طراحی مفهومی مورد استفاده مجدد قرار می گیرد تا روابط میان کلاسها را به نمایش در آورند.

طراحی امکانات گشت و گذار برای OOHDM:

در این طراحی مجموعه ای از اشیاء تعریف می شوند که از کلاسهای تعریف شده در طراحی مفهومی به دست می آیند. برای ایجاد پرونده های کاربرد مناسب، نمودارهای حالت و نمودارهای ترتیب که در فهم بهتر خواسته های گشت و گذار کمک می کند از UML می توان استفاده کرد.

OOHDM از یک مجموعه کلاسهای گشت و گذار از پیش تعریف شده، گره ها، پیوندها، لنگرها و ساختارهای دست یابی استفاده می کنند. هنگامی که کلاس های گشت و گذار تعریف شدند، OOHDM با گروه بندی اشیاء گشت و گذار در مجموعه هایی به نام «حیطه» به فضای گشت و گذار ساختار می دهد. هر حیطه شامل توصیفی از ساختار گشت و گذار محلی - محدودیتهای ناشی از دستیابی اشیاء محتوایی - متدهای مورد نیاز برای دستیابی به اشیاء محتوایی می شود.

طراحی و پیاده سازی واسطه انتزاعی:

در کنش طراحی واسطه انتزاعی، اشیاء واسطی مشخص می شود که کاربر در رخ دادن تعامل با برنامه تحت وب می بیند. مدل رسمی از اشیاء واسطه، که نمای داده های انتزاعی (ADV) خوانده می شود. برای به نمایش در آوردن ارتباط میان اشیاء واسطه و اشیاء گشت و گذار و خصوصیات رفتاری اشیاء واسطه به کار گرفته می شود. مدل ADV یک چیدمان ایستا تعریف می کند به علاوه مدل ADV حاوی یک مولفه رفتاری است که نشان می دهد رویدادهای خارجی چگونه شروع گشت و گذار را رقم می زند و هنگامی که کاربر با برنامه تعامل دارد کدام تبدیلات واسطه رخ می دهد.

فعالیت پیاده سازی OOHDM نشانگر یک تعامل طراحی است که خاص محیطی است که برنامه تحت وب در آن پیاده سازی می شود.

فصل 14 : کیفیت نرم افزار

رابرت گلاس استدلال می کند که یک رابطه ی مستقیم تر وجود دارد:

تحويل در زمان بندی و بودجه تعیین شده کیفیت خوب + محصول مطابق با استاندارد = رضایت کاربر

یک فرایند نرم افزاری موثر که به شیوه ای به کاربرده می شود که محصولی مفید ایجاد می کند تا ارزشی قابل سنجش برای سازندگان این محصول و استفاده کنندگان از آن ایجاد کند.

این تعریف به تاکید بر سه نکته مهم کمک می کند:

1- فرایند نرم افزار اثر بخش زیر ساختی رابنایمی کند که هرگونه تلاش برای ساخت یک محصول نرم افزاری با کیفیت بالا را پشتیبانی می کند. جنبه های مدیریتی فرایند موازنه ها و نقاطی برای بررسی ایجاد می کنند که به پروژه کمک می کند تا از آشوب - یک عامل کلیدی در ضعف کیفیت درمان بمانند.

یک نرم افزار با کیفیت بالا با افزودن ارزش برای تولید کننده و کاربر این محصول نرم افزاری هم برای سازمان نرم افزاری و هم برای جامعه کاربران نهایی مزیت فراهم می کند. سازمان نرم افزاری از آن روارزش افزوده کسب می کند که نرم افزار با کیفیت بالا به تلاش کمتر برای نگهداری اشکال زدایی کمتر و پشتیبانی کمتر برای مشتری نیاز دارد. این به مهندسان نرم افزار امکان می دهد تا وقت بیشتری را صرف ایجاد برنامه های کاربردی جدید کنند و کمتر به دوباره کاری بپردازند. جامعه کاربران از آن روارزش افزوده کسب می کنند که برنامه یک قابلیت مفید فراهم می سازد. به طوری که یک فرایند تجاری خاص با سرعت بیشتری انجام شود نتیجه نهایی درآمد بیشتر برای محصول نرم افزاری منفعت بهتر هنگام پشتیبانی یک برنامه کاربردی از یک فرایند تجاری و یا بهبود دسترسی به اطلاعات حیاتی برای شرکت تجاری خواهد بود.

ابعاد کیفیتی کاروین :

1- کیفیت کارایی

2- قابلیت اطمینان

3- قابلیت سرویس دهی

4- زیبایی شناسی

عوامل کیفیتی مک کال

عوامل کیفیتی نرم افزار بر سه ویژگی های عملیاتی توانایی تحمل تغییرات و تطبیق پذیری یا محیط های جدید درستی حد برآورده شدن مشخصه های یک برنامه توسط آن برنامه و رسیدن به اهداف مشتری .

قابلیت اطمینان حدی که می توان از برنامه انتظار داشت تا عملکردهای مورد نظر را با دقت لازم ارائه دهد.

بازدهی مقدار منابع کامپیوتری و کد لازم برای آنکه برنامه قادر به اجرای عملکردهای خود باشد.

انسجام حد کنترل دستیابی افراد غیر مجاز به نرم افزار یاداده ها

قابلیت استفاده کار لازم برای فراگیری راه اندازی آماده کردن ورودی و تفسیر خروجی برنامه

قابلیت نگهداری کار لازم برای یافتن و تصحیح خطاهای برنامه (این تعریف بسیار محدود است)

انعطاف پذیری کار لازم برای اصلاح برنامه کامل شده

آزمون پذیری کار لازم برای آزمودن برنامه برای اطمینان یافتن از اینکه عملکرد مورد نظر را به خوبی اجرا میکند.

حمل پذیری کار لازم برای انتقال دادن نرم افزار از یک سخت افزار و یا محیط سیستم نرم افزاری به دیگری

قابلیت استفاده ی مجدد حدی که می توان یک برنامه (یا بخش هایی از برنامه) را دوباره در کاربردهای دیگر مرتبط با پیکیج سازی

و دامنه عملیاتی که برنامه اجرایی کند استفاده کرد

قابلیت کار متقابل کار لازم برای جفت کردن یک سیستم به سیستم دیگر.

عوامل کیفیتی ISO 9126

استاندارد ISO 9126 به منظور تعیین صفات کیفیتی مهم برای نرم افزارهای کامپیوتری تدوین شده است. این استاندارد شش صفت کلیدی را برای کیفیت در نظر می گیرد: قابلیت عملیاتی : حدی که نرم افزار نیازهای ذکر شده بر اساس این صفات را برآورده می کند.

مناسب بودن صحیح بودن قابلیت کار متقابل تطابق و امنیت

قابلیت استفاده : حد سهولت استفاده از نرم افزار بر اساس این صفات قابلیت درک قابلیت فراگیری قابلیت کار با آن

بازدهی : حدی که نرم افزار بر اساس این صفات از منابع سیستم استفاده بهینه به عمل می آورد:

قابلیت نگهداری :

سهولت ترمیم نرم افزار بر اساس این صفات تحلیل پذیری تغییر پذیری پاسداری و آزمون پذیر

حمل پذیری : سهولت انتقال نرم افزار از محیطی به محیط دیگر بر اساس این صفات : تطبیق پذیری ناپایداری - مطابقت - قابلیت جایگزینی

عوامل کیفیتی هدفمند :

بصیرت گرای (Intuitiveness)

میزان پیروی واسط ازالگوهای کاربرد موردانتظار به طوری که حتی یک کاربر تازه کار بتواند بدون نیاز به آموزش زیاد از آن استفاده کند.

بازدهی (Efficiency) میزانی از امکان یافتن عملیات ها و اطلاعات یا استفاده از آنها

استحکام (Robustness) میزان اداره کردن داده های ورودی و دید تعامل نامناسب کاربر توسط نرم افزار

غنا (Richness) میزان ارائه مجموعه ای از ویژگی ها به وسیله واسط

تعیین کیفیت یک عامل کلیدی در رویدادهای روزمره است

موضوعی بودن و تخصصی بودن در تعیین کیفیت نرم افزار نیز صادق است.

هزینه کیفیت شامل همه ی هزینه هایی می شود که در جستجوی کیفیت یا اجرای فعالیت های مرتبط با کیفیت و هزینه های ناشی از فقدان کیفیت تحصیل می شوند برای شناخت این هزینه ها سازمان باید معیارهایی جمع آوری کند که بستری برای هزینه جاری کیفیت شناسایی فرصت ها برای کاهش دادن این هزینه ها فراهم ساختن مبنایی بهنجار جهت مقایسه به دست دهد. هزینه ی کیفیت رامی توان به هزینه های مرتبط با پیش گیری ارزیابی و شکست تقسیم کرد.

هزینه های پیش گیری عبارتند از فعالیت های مدیریتی مورد نیاز برای برنامه ریزی و هماهنگ کردن کلیه فعالیت های تضمین کیفیت (2) هزینه فعالیت های فنی برای توسعه و تکمیل مدل خواسته ها و مدل طراحی (3) هزینه های برنامه ریزی آزمون و (4) هزینه همه ی آموزش های مرتبط با این فعالیت ها

هزینه های ارزیابی شامل فعالیت های انجام شده برای به دست آوردن دیدی از وضعیت محصول در نخستین گذرازه فرایند می شود مثال هایی از هزینه های ارزیابی عبارتند از:

هزینه اجرای بازیابی های فنی (فصل 15) برای محصولات کاری مهندسی نرم افزار

هزینه جمع آوری داده ها و ارزیابی عبارتند از:

هزینه جمع آوری داده ها و ارزیابی معیارها (فصل 23)

هزینه آزمون و اشکال زدایی (فصل های 18 تا 21)

هزینه های شکست به آن دسته از هزینه هایی گفته می شود که در صورت عدم بروز خطا قبل یا بعد از رسیدن محصول به دست مشتری ناپدید می شوند هزینه های شکست رامی توان به هزینه های شکست داخلی و هزینه های شکست خارجی تقسیم کرد. هزینه های شکست داخلی هنگامی تحصیل می شوند که در محصول و قبل از رسیدن آن به مشتری کشف می شوند این هزینه ها عبارتند از:

هزینه لازم برای اجرای دوباره کاری (ترمیم) برای تصحیح خطا

هزینه ناشی از اثرات جانبی که در اثر دوباره کاری ها ایجاد می شود.

هزینه های مربوط به جمع آوری معیارهای کیفیتی که به سازمان این امکان رامی دهند تا به حالت های شکست دست پیدا کند

هزینه های شکست خارجی به نقایصی مربوط می شود که پس از رسیدن محصول به دست مشتری کشف می شوند

همانطور که انتظار می رود هزینه های نسبی برای یافتن و ترمیم خطاها یا نقایص با رفتن از پیش گیری به سوی کشف خطا و سپس شکست داخلی و سرانجام شکست خارجی به شدت افزایش می یابد.

منظور این است که نرم افزارهای با کیفیت پایین هم برای سازنده و هم برای کاربر نهایی ایجاد ریسک می کنند

کیفیت ضعیف به ریسک هایی منجر می شود که برخی از آنها بسیار جدی اند.

به بیان ساده نفوذ نرم افزاری که کیفیت بالایی از خود نشان ندهد راحت تر است و در نتیجه نرم افزارهای با کیفیت پایین می توانند به طور غیرمستقیم ریسک امنیتی را با تمام هزینه ها و مشکلات مربوط به آن افزایش دهند.

تأثیر کنش های مدیریتی

کیفیت نرم افزار غالباً به همان اندازه که از تصمیم گیری های فن آوری تأثیری پذیرد از تصمیم گیری های مدیریتی نیز تأثیر پذیر است. حتی بهترین کارهای مهندسی نرم افزار ممکن است با تصمیم گیری های تجاری ضعیف و کنش های مدیریت پروژه ضعیف به بیراهه کشیده شود.

تصمیم گیری برآوردی

تصمیم گیری های زمان بندی

تصمیم گیری های مربوط به ریسک

دستیابی به کیفیت نرم افزار

کیفیت نرم افزار چیزی نیست که یک باره ظاهر شود نتیجه ی مدیریت خوب پروژه و کارمهندسی نرم افزار مستحکم است مدیریت و کار در حیطه ی چهار فعالیت گسترده است که تیم نرم افزاری را در دستیابی به کیفیت بالای نرم افزاری یاری می دهد. روش های نرم افزار تکنیک های مدیریت پروژه کنش های کنترل کیفیت و تضمین کیفیت نرم افزار.

تکنیک های مدیریت پروژه

1- مدیریت پروژه از برآوردها استفاده کند تا ببیند آیا تاریخ های تحویل قابل تحقق هستند

2- وابستگی های زمان بندی درک شده و تیم در برابر وسوسه ی استفاده از میان برها مقاومت کند

3- برنامه ریزی برای ریسک انجام شده باشد به طوری که مسائل تولید آشوب نکنند کیفیت نرم افزار را می توان به نحوی مثبت تحت تأثیر قرارداد

کنترل کیفیت

کنترل کیفیت شامل مجموعه ای از کنش های مدیریت نرم افزاری شود که به کمک آنها می توان اطمینان حاصل کرد که هر محصول کاری اهداف کیفیتی اش را برآورده ساخته است

تضمین کیفیت

تضمین کیفیت زیرساختی را تعیین می کند که روش های مهندسی نرم افزار مدیریت پروژه موجه و کنش های کنترل کیفیت را که همگی در ساخت نرم افزارهای با کیفیت بالا اهمیت محورد دارند- پشتیبانی می کند به علاوه تضمین کیفیت شامل یک مجموعه وظایف ممیزی و گزارش دهی می شود که اثربخش بودن و کامل بودن کنش های کنترل را ارزیابی می کنند.

فصل 15 : تکنیک های مرور نرم افزار

مرورهای فنی ، اثربخش ترین سازوکار برای یافتن زود هنگام خطاها در فرایند نرم افزار به شمار می آیند. مهندسان نرم افزار همراه با همکاران خود ، مرورهای فنی را انجام می دهند که از آنها به عنوان مرورهای فنی یا مرورهای نظیر یاد می شود.

گر خطای موجود در فرایند را زود هنگام بیابید ، تصحیح آن ، هزینه کمتری در بر خواهد داشت. به علاوه، طبیعت خطاها به گونه ای است که با پیشرفت فرایند ، قوت می گیرند. بنابراین ، یک خطای نسبتاً جزئی که در اوایل فرایند برطرف نشده باشد،

بعداً در پروژه می تواند به مجموعه ای از خطاها منجر گردد. سرانجام، این مرورها با کاستن از مقدار دوباره کاری هایی که ممکن است در آینده ضرورت پیدا کنند، باعث صرفه جویی در زمان خواهند شد.

رویکرد شما در قبال مرورها بسته به درجه رسمیتی که برمیگزینید، متغیر است. به طور کلی، شش مرحله بکار می رود:

1- برنامه ریزی 2- آماده سازی 3- سازماندهی به جلسات 4- ذکر خطاها 5- انجام تصحیحات 6- واریسی درستی انجام تصحیحات

خروجی مرور، فهرستی از مسائل و یا خطاهاست که کشف نشده اند. به علاوه وضعیت فنی محصول کاری ذکر می شود چگونه اطمینان حاصل کنم که درست از انجام کارها برآمده ام؟

مرورهای نرم افزار به مثابه فیلترهایی برای فرایند مهندسی نرم افزار عمل می کنند یعنی در نقاط گوناگونی از توسعه نرم افزار اعمال می شوند و به کشف خطاها و نقایصی که قابل رفع باشند، کمک می کنند. مرورهای نرم افزار به ((خالص سازی)) فعالیت های مهندسی نرم افزار که آنها را تحلیل، طراحی و کدنویسی نامیدیم، کمک می کنند.

تأثیر نقایص نرم افزار بر هزینه ها:

در حیطه فرایند نرم افزار، واژه های نقص و عیب مترادف است. هر دو تداعی گر مشکلی هستند که پیش از ارائه نرم افزار به کاربر نهایی (یا فعالیت دیگری در فرایند نرم افزار) کشف می شوند. در فصول اولیه، از واژه خطا برای مشکلات کیفیتی استفاده کردیم که توسط مهندسان نرم افزار (یا دیگران) پیش از ارائه نرم افزار به کاربر نهایی (یا فعالیت دیگری در فرایند نرم افزار) کشف می شوند.

هدف اصلی مرورهای فنی رسمی، یافتن خطاها در اثنای فرایند است به طوری که پس از ارائه نرم افزار به نقص تبدیل نشود. مزیت اشکار مرورهای فنی رسمی، کشف زود هنگام خطاهاست، به طوری که به مرحله بعدی فرایند نرم افزار انتشار پیدا نکنند.

چند مطالعه صنعتی نشان می دهد که فعالیت های طراحی بین 50 تا 65% خطاها (و نهایتاً همه نقایص) را در اثنای فرایند نرم افزار باعث می شوند. ولی ثابت شده است که تکنیک های مرور رسمی تا 75% در کشف معایب طراحی موثر واقع می شوند.

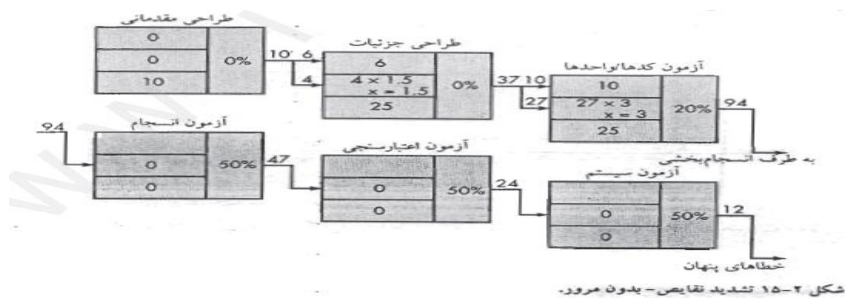
تشدید نقایص و حذف آنها

از مدل تشدید نقص می توان برای نمایش تولید و یافتن خطاها طی طراحی مقدماتی، طراحی مشروح و مراحل کدنویسی در فرایند مهندسی نرم افزار استفاده کرد. این مدل به طور شماتیک در شکل 15-1 نشان داده شده است. چهارگوش خاکستری نشانه گر یک مرحله توسعه نرم افزار است. طی این مرحله، خطاها ممکن است به طور ناخواسته تولید شوند. مرور ممکن است از کشف خطاهای تازه تولید شده، و خطاهای مراحل پیشین بازمانده و در نتیجه چند خطا به مرحله بعدی راه پیدا کنند. در برخی موارد، خطاهایی که از مرحله قبلی عبور می کنند، توسط کار فعلی تشدید می شوند (با ضریب تشدید X). در تقسیمات فرعی این چهارگوش، هریک از این ویژگی ها و درصد بازدهی برای یافتن خطا که تابعی از کامل بودن مرور است، نشان داده شده است.

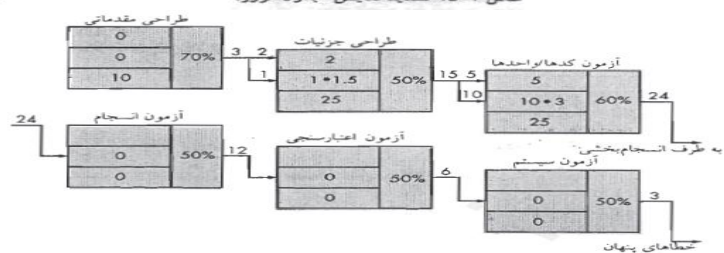

شکل ۱-۱۵ مدل تشدید نقایص.

در شکل 15-2 یک مثال فرضی از تشدید نقص برای فرایند توسعه نرم افزار نشان داده شده است که در آن هیچ مروری صورت نمی پذیرد. در این شکل فرض شده است که در هر مرحله 50% از کلیه ی خطاهای وارد شده کشف می شود، بدون اینکه خطای جدیدی وارد شود (یک فرض بهینه). ده نقص طراحی مقدماتی پیش از شروع آزمون تا 94 خطا تشدید می شود 12 خطای نهفته وارد میدان می شود. در شکل 15-3 همین شرایط فرض می شود، با این تفاوت که مرورهای طراحی و کدها به عنوان بخشی از هر مرحله ی توسعه انجام می شود. در این مورد، ده خطای طراحی اولیه پیش از شروع آزمون تا 24 خطا تشدید می شود، فقط سه خطای نهفته وجود دارد. با به خاطر آوردن هزینه های نسبی کشف و تصحیح خطاها، هزینه کل (با مرور مثال فرضی ما و بدون مرور آن) را می توان تعیین کرد. تعداد خطاهای کشف شده طی هر یک از مراحل ذکر شده در شکل های 15-2 و 15-3، در هزینه لازم برای حذف یک خطا ضرب می شود (1/5 واحد برای طراحی، 6/5 واحد پیش از آزمون و 15 واحد حین آزمون و 67 واحد پس از آزمون). با استفاده از این داده ها هزینه کل توسعه و نگه داری در هنگام اجرای مرورها، 783 واحد می شود. هنگامی که هیچ مروری صورت نپذیرد، هزینه کل 2177 واحد می شود که تقریباً سه برابر هزینه بر می دارد.

شکل ۲-۱۵ تشدید نقایص - بدون مرور.

شکل ۳-۱۵ تشدید نقایص - مرورهای انجام شده.

مهندس نرم افزار برای اجرای مرورها باید انرژی و زمان صرف کند و سازمان توسعه باید پول خرج کند. ولی، نتایج مثال قبلی، دیگر کوچکترین تردیدی را بر جای نمی گذارد، می توان حالا پرداخت کرد یا بعداً خیلی بیشتر پرداخت.

معیارهای مرور و کاربرد آن ها

مرورهای فنی از جمله چندین کنشی هستند که به عنوان بخشی از کار مهندسی نرم افزار خود به شمار می روند. هر کنش نیاز به تلاش انسانی دارد. چون منابع پروژه متناهی است، مهم است که سازمان مهندسی نرم افزار با تعریف یک مجموعه مجموعه معیار (فصل 23) که در ارزیابی به کار می روند، اثربخشی و موثر بودن هر کنش را بدانند.

معیارهای مرور زیر را می توان برای هرکدام از مرورهای اجرا شده جمع آوری کرد :

* تلاش آماده سازی، E_p - تلاش و کار لازم (برحسب نفر-ساعت) برای مرور یک محصول کاری قبل از جلسه مرور واقعی.

* تلاش ارزیابی ، E_a - تلاش صرف شده (بر حسب نفر - ساعت) طی مرور واقعی.

* تلاش دوباره کاری ، E_r - تلاش اختصاص داده شده (برحسب نفر - ساعت) به تصحیح آن دسته از خطاهایی که طی مرور کشف می شوند.

* اندازه محصول کاری ، WPS - میزانی از اندازه محصول کاری که مرور شده است (مثلاً تعداد مدل های UML ، یا تعداد صفحات مستندات یا تعداد خطوط کد) .

* خطاهای جزئی یافته شده ، Err_{minor} - تعداد خطاهای یافته شده که می توان آنها را در زمره ی خطاهای جزئی دسته بندی کرد (تلاش لازم برای تصحیح آن ها از یک مقدار تعیین شده کوچک تر است) .

* خطاهای عمده یافته شده Err_{major} - تعداد خطاهای یافته شده که می توان آن ها را در زمره ی خطاهای عمده دسته بندی کرد (تلاش لازم برای تصحیح آن ها از یک مقدار تعیین شده، بزرگ تر است) .

تحلیل معیارها

پیش از شروع تحلیل به چند محاسبه ساده نیاز است:

$$E_{review} = E_p + E_a + E_r$$

$$Err_{tot} = Err_{minor} + Err_{major}$$

چگالی خطا نشانگر خطاهای یافته شده به ازای واحد محصول کاری مرور شده است :

$$= \frac{Err_{tot}}{WPS} \text{ چگالی خطا}$$

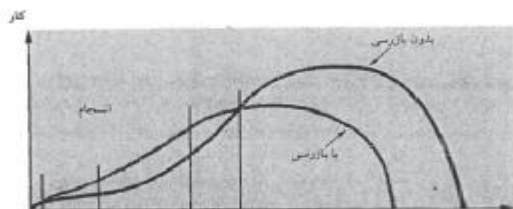
اثربخشی هزینه مرورها

اندازه گیری اثربخشی هزینه ی هر مرور فنی به صورت همزمان ، دشوار است . یک سازمان مهندسی نرم افزار می تواند اثر بخشی مرورها و عایدی حاصل از صرف هزینه در این بخش را تنها پس از پایان مرورها ، جمع آوری معیارها ، محاسبه ی داده های میانگین و سپس اندازه گیری کیفیت پایین دستی (از طریق انجام آزمون) ارزیابی کند.

خطاهای مرتبط با خواسته ها که طی آزمون برملا می شوند ، برای یافتن و تصحیح به طور میانگین به 45 نفر -ساعت تلاش نیاز دارند (درباره ی شدت نسبی خطاها هیچ گونه داده ای در اختیار نداریم) . با به کارگیری میانگین های ذکر شده داریم :

$$= E_{testing} - E_{reviews} \text{ تلاش صرفه جویی شده به ازای هر خطا}$$

$$= 45 - 6 = 30 \text{ (نفر ساعت به ازای هر خطا)}$$

همانطور که در شکل می بینید ، تلاش صرف شده هنگام بکارگیری مرورها از همان ابتدای توسعه ی یک نسخه از نرم افزار افزایش می یابد ، ولی این سرمایه گذاری زود هنگام برای مرورها ده ها برابر سود خواهد داشت ، زیرا تلاش های مورد نیاز برای آزمون و تصحیح را کاهش می دهد. علاوه بر آن ، تاریخ استقرار فرایندهایی که شامل مرور می شوند ، از تاریخ استقرار بدون مرور زودتر خواهد بود. مرورها زمانبر نیستند. بلکه باعث صرفه جویی در زمان می شوند.

مرورها : یک طیف رسمیت

مرورهای فنی را باید با سطحی از رسمیت به کار برد که با محصولی که قرار است ساخته شود، خط زمانی پروژه و کسانی که کار را انجام می دهند، تناسب داشته باشد. در شکل 5-15 یک مدل مرجع برای مرورهای فنی ارائه شده است که چهار خصوصیت سهیم در تعیین سطح رسمیت اجرای مرور را مشخص می کند.

رسمیت مرور هنگامی افزایش می یابد که (1) نقش های متمایزی به صراحت برای افراد تیم مرور تعریف می شود، (2) مقدار کافی برنامه ریزی و آماده سازی برای مرور وجود داشته باشد، (3) یک ساختار متمایز برای مرور (ازجمله وظایف و محصولات کاری درونی) تعریف شود و (4) هرگونه تصحیحاتی که قرار است انجام شود، توسط افراد تیم مرور پیگیری شود.

ولی اگر واسط در موفقیت کل پروژه نقش محوری داشته باشد، چطور، اگر جان انسان ها به واسطی وابسته باشد که از نظر ارگونومی مناسب است، چطور؟ ممکن است به این نتیجه برسید که به یک رویکرد شدیدتر نیاز دارید. یک تیم مرور تشکیل می شود. هر یک از اعضای تیم باید نقشی بر عهده بگیرند - رهبری تیم، ثبت یافته ها، ارائه مطالب و غیره. به هرکدام از افراد تیم مرور اجازه داده می شود به یک محصول کاری (که در این مورد، نمونه اولیه ی واسط است) دستیابی داشته باشد و او زمانی را صرف یافتن خطاها، ناسازگاری ها و جا افتادگی ها می کند.

مرورهای فنی رسمی در هر یک از این گروه های عمده، چند رویکرد متفاوت می تواند انتخاب کرد.

مرورهای غیر رسمی

مرورهای غیر رسمی شامل بررسی ساده رو میزی (desk check) یک محصول کاری مهندسی نرم افزار با یکی از همکاران، یک جلسه اتفاقی (با بیش از دو نفر) به هدف مرور یک محصول کاری یا جنبه های مرور گرایی در برنامه نویسی جفتی (فصل 3) می شود.

بررسی رومیزی ساده یا نشست اتفاقی با یک همکار، یک مرور است. ولی از آنجا که هیچ برنامه ریزی یا آماده سازی قبلی وجود ندارد، دستور کار یا ساختاری برای نشست تنظیم نمی شود و برای خطاهای کشف شده، هیچ پیگیری در کار نیست، اثر بخشی اینگونه مرورها بطور چشمگیری کوچکتر از رویکردهای رسمی تر است. ولی یک بررسی رومیزی ساده می تواند به کشف خطاهایی منجر شود که در غیر اینصورت ممکن است در فرایند نرم افزار منتشر گردد.

هرگونه خطا یا مشکل ذکر شده توسط افراد تیم مرور، توسط طراح ثبت می شود تا بعداً برطرف گردد. بررسی های رومیزی را می توان به شیوه ای منظم زمان بندی کرد یا به عنوان بخشی از کار مهندسی نرم افزار خوب، اجباری کرد. بطور کلی، مقدار مطالبی که باید مرور شود، نسبتاً کوچک بوده زمان کل صرف شده در بررسی رومیزی از دو ساعت فراتر نمی رود.

برنامه نویسی جفتی را می توان یک بررسی رومیزی پیوسته دانست. برنامه نویسی جفتی به جای زمان بندی یک مرور در نقاط زمانی مشخص، مرور پیوسته به موازات ایجاد محصول کاری (طراحی یا کدها) را ترغیب می کند. مزیت آن کشف بلافاصله ی خطاها و در نتیجه، کیفیت بهتر محصول کاری است.

مرورهای فنی رسمی

مرورهای فنی رسمی (FTR) یکی از فعالیت های SQA است که مهندسان نرم افزار (و دیگران) انجام می دهند. اهداف FTR عبارتند از: (1) کشف خطاها در عملکرد، منطق یا پیاده سازی هر نمایی از نرم افزار، (2) تصدیق اینکه تصدیق اینکه نرم افزار مورد مرور، خواسته های خود را برآورده می سازد، (3) حصول اطمینان از اینکه نرم افزار طبق استانداردهای از پیش تعیین شده ارائه شده است، (4) رسیدن به نرم افزاری که به شیوه ای یکنواخت توسعه یافته است و (5) قابل اداره کردن پروژه ها. به علاوه، FTR به عنوان یک پایه آموزشی عمل کرده مهندسان رده پایین را قادر به مشاهده روش های متفاوت برای تحلیل، طراحی و پیاده سازی نرم افزار می سازد. FTR همچنین به ارتقای پیوستگی و پشتیبانی کمک می کند، زیرا چند نفر با بخش هایی از نرم افزار آشنا می شوند که ممکن است در غیر این صورت امکان دیدن آنها برایشان فراهم نشود. FTR در واقع طبقه ای از مرورهاست که شامل بررسی مقدماتی، بازرسی ها، مرورهای نوبت چرخشی و ارزیابی فنی دیگر نرم افزاری است. هر FTR به صورت یک ملاقات به اجرا در می آید و فقط در صورتی موفق خواهد بود که به طور مناسب برنامه ریزی، کنترل و توجه شود.

نشست مرور

هر قالب FTR که انتخاب شود، در کلیه نشست های مرور باید شرایط حدی زیر را رعایت کرد:

- * بین سه تا پنج نفر (معمولا) باید در نشست حضور یابند
 - * آمادگی قبلی لازم است، ولی نباید بیش از دو ساعت از وقت هر نفر را بگیرد
 - * مدت زمان جلسه باید کمتر از دو ساعت باشد.
- با توجه به شرایط حدی فوق پیداست که:

- FTR بر بخش خاص (و کوچکی) از کل نرم افزار تاکید دارد.
- FTR با تمرکز بیشتر، احتمال کشف خطاها را افزایش می دهد.
- FTR محصول کاری را کانون توجه خود قرار می دهد.

کسانی که در نشست شرکت می کنند عبارتند از رهبر مرور، همه ی مسوولان مرور و تولید کننده. یکی از مسوولان مرور، وظیفه ثبت موارد مهم را برعهده می گیرد. FTR با ذکر دستور کار و معرفی مختصر تولید کننده آغاز می شود. سپس تولید کننده به تفصیل محصول کاری را توضیح می دهد و مسوولان مرور نیز مسائلی را عنوان می کنند که از قبل آماده کرده اند. هنگامی که مشکلات و خطاهای معتبر کشف شد، مسوول ثبت آنها را ثبت می کند. در پایان، همه ی حاضران FTR باید تصمیم بگیرند که آیا (1) محصول کاری را بدون هرگونه اصلاح اضافی بپذیرند، (2) محصول را به خاطر خطاهای جدی رد کنند (پس از تصحیح به یک مرور دیگر نیاز است)، آیا (3) محصول را بپذیرند مشروط بر آنکه خطاهای جزئی آن تصحیح شود (ولی دیگر نیازی به مرور نخواهد بود). پس از اتخاذ تصمیم، حضار FTR، برگه ای را امضا می کنند تا حضور خود را در نشست مرور خاطر نشان سازند.

دستورالعمل های مرور

1. مرور محصول، نه تولید کننده محصول، هر FTR شامل مجموعه ای از افراد و برداشت های آنها است. اگر FTR درست اجرا شود، باید پس از خاتمه، احساسی گرم موفقیت را بر جای بگذارد. اگر FTR درست اجرا نشود، می تواند حال و هوای جلسه ی تفتیش عقاید را به خود بگیرد.
2. تهیه یک دستور کار و رعایت آن. یکی از مشکلات همه ی نشست ها، انحراف است. FTR باید طبق زمان بندی انجام شود. رهبر مرور، مسوول تعیین زمان نشست بوده نباید به هنگام انحراف از موضوع، از بر حذر داشتن افراد واهمه داشته باشد.

3. محدود کردن بحث و مشاجره. هنگامی که یکی از مسوولان مرور ، مسئله ای را مطرح می کند ، ممکن است همه با آن موافق نباشند . بجای صرف وقت برای مشاجره در باره ی آن ، باید مسئله را برای بحث بیشتر ثبت نمود.
4. بیان واضح بخش های مشکل دار و نه کوشش برای حل همه مشکلات ذکر شده . مرور ، یک جلسه حل مشکل نیست . حل مشکل غالبا به دست خود تولید کننده یا به کمک یک نفر دیگر صورت می پذیرد . حل مشکل را باید به بعد از نشست مرور موکول کرد.
5. یادداشت برداری. گاهی بد نیست که مسوول ثبت ، نکاتی را روی یک تابلوی دیواری یادداشت کند تا مسوولان دیگر مرور بتوانند توضیحات و اولویت بندی ها را ارزیابی کنند.
6. محدود کردن تعداد شرکت کنندگان و اصرار بر آمادگی قبلی . دو نفر از یک نفر بهتر است، ولی 14 نفر الزاما از 4 نفر بهتر نیست . تعداد افراد دخیل در نشست را در حداقل نگه دارید. ولی همه ی اعضای تیم مرور باید آمادگی قبلی داشته باشند.
7. تهیه چک لیستی برای هر محصولی که احتمال مرور آن می رود . این چک لیست به رهبر مرور کمک می کند تا نشست FTR سازمان دهی کند و به هریک از مسوولان مرور کمک می کند تا بر مسائل مهم تاکید کنند.
8. تخصیص منابع و زمان بندی برای FTRها . برای آنکه مرورها موثر واقع شوند ، باید آنها را به عنوان یکی از وظایف در اثنای فرایند مهندسی نرم افزار زمان بندی کرد. به علاوه ، زمان را باید برای اطلاعات اجتناب ناپذیر برنامه ریزی کرد که به عنوان نتیجه ای از FTR رخ می هد.
9. اجرای آموزش معنی دار برای همه ی مسوولان مرور . همه ی مسوولان مرور ، برای بالا رفتن بازدهی باید آموزش رسمی ببینند .
10. مرور مرورهای قبلی . مرور خود فرایند مرور در کشف مشکلات مفید واقع می شود. نخستین محصولی که باید مرور شود ، ممکن است خود دستورالعمل ها باشد.

مرور های نمونه محور

تلبین و همکاران یک فرایند مرور نمونه – محور را پیشنهاد می کنند که در آن ، نمونه هایی از محصولات کاری مهندسی نرم افزار واری می شوند تا تعیین شود که کدام محصولات کاری بیش از همه مستعد خطا هستند. سپس منابع FTR کامل فقط روی آن دسته از محصولات کاری متمرکز می شوند که احتمال بروز خطا در آنها بیشتر است (بر اساس داده های جمع آوری شده طی نمونه برداری) . در فرایند مرور نمونه محور برای اثربخشی باید تلاش به عمل آید که محصولات کاری هدف اولیه برای FTRهای کامل باشد . برای نیل به این مقصود ، مراحل زیر پیشنهاد می شود.

کسر a_i را برای هر کدام از محصولات کاری i اوارسی کنید. تعداد خطاهای f_i یافته شده در a_i را ثبت کنید.

تعداد خطاهای موجود در محصول کاری i را با ضرب کردن f_i در $1/a_i$ برآورده کنید .

محصولات کاری را به ترتیب نزولی برحسب برآورد حدودی تعداد خطاهای موجود در هر کدام از آنها مرتب کنید .

منابع در دسترس برای مرور را روی آن دسته از محصولات کاری متمرکز کنید که دارای بالا ترین تعداد خطاهای برآورده شده اند.

کسری از محصولات کاری که نمونه برداری شده اند باید نماینده کل محصولات کاری باشند و به قدر کافی بزرگ باشد تا برای افراد تیم مرور که از آن نمونه برداری می کنند ، معنا داشته باشند . با افزایش a_i ، احتمال اینکه نمونه ، نماینده ی معتبری از محصولات کاری باشد نیز افزایش می یابد . تیم مهندسی نرم افزار باید بهترین مقدار a_i را برای انواع محصولات کاری تولید شده تعیین کند.

فصل شانزدهم : تضمین کیفیت نرم افزار

تضمین کیفیت نرم افزار چه اهمیتی دارد؟ از آن جهت اهمیت دارد که اگر یک تیم نرم افزاری در همه ی فعالیت های مهندسی نرم افزار بر کیفیت تاکید کند از مقدار دوباره کاری ها خواهد کاست و این منجر به کاهش هزینه ها و مهمتر از آن تسریع در زمان تحویل به بازار می شود.

پیش از آنکه بتوان فعالیت های تضمین کیفیت را آغاز کرد تعریف کیفیت نرم افزار در چند سطح متفاوت از انتزاع اهمیت دارد. هنگامی که دانستید کیفیت چیست تیم نرم افزار باید یک مجموعه فعالیت SQA را شناسایی کند که خطاها را پیش از تحویل محصولات کاری از آنها جدا کند.

طی تحلیل، طراحی، و تولید کد، محصول کاری اولیه SQA، یک گزارش خلاصه از بازبینی فنی رسمی است. در اثنای آزمون، روال ها، و طرح های آزمون تولید می شود. محصولات کاری دیگر مرتبط با بهسازی فرایند نیز ممکن است تولید شوند.

هدف واحد مهندسی نرم افزار تولید نرم افزاری با کیفیت بالاست.

کیفیت در واقع مفهومی چالش برانگیز است. تضمین کیفیت نرم افزار یک فعالیت چتری است.

تضمین کیفیت نرم افزار (SQA) شامل موارد زیر است:

1- یک فرایند SQA

2- وظایف خاص تضمین کیفیت و کنترل کیفیت

3- کار مهندسی نرم افزار اثر بخش

4- کنترل همه ی محصولات کاری نرم افزاری و تغییرات اعمال شده در آنها

5- رویه ای برای حصول اطمینان از مطابقت با استانداردهای توسعه نرم افزار

6- سازوکارهای اندازه گیری و گزارش دهی.

مسائل پس زمینه: کنترل کیفیت و تضمین کیفیت، فعالیت هایی ضروری برای هر شرکتی هستند که کار آن تولید محصولاتی برای استفاده توسط دیگران است.

نخستین وظیفه ی کنترل کیفیت و تضمین کیفیت در بل لبز در سال 1916 معرفی شد و به سرعت در سرتاسر جهان تولید شایع شد. طی دهه ی 1940، رویکرد های رسمی تری در قبال کنترل کیفیت پیشنهاد شد. این رویکرد ها بر اندازه گیری و بهبود مستمر فرایند تکیه دارند که عناصر کلیدی مدیریت کیفیت هستند.

سابقه ی تضمین کیفیت در توسعه ی نرم افزار، موازی سابقه کیفیت در تولید سخت افزار بود. طی سالهای اولیه علم کامپیوتر، کیفیت، مسوولیت اصلی برنامه نویس بود.

با گسترش دادن تعریفی که در بالا ارائه شد می توان گفت تضمین کیفیت یک الگوی برنامه ریزی شده و سیستماتیک از عملیات است که برای حصول اطمینان از کیفیت نرم افزار مورد نیاز هستند.

گروه SQA به عنوان نماینده خانگی مشتری عمل می کند. یعنی کسانی که SQA را انجام میدهند باید از دیدگاه مشتری به نرم افزار بنگرند.

عناصر تضمین کیفیت نرم افزار

تضمین کیفیت نرم افزار شامل گسترده وسیعی از دغدغه ها و فعالیت ها می شود که مدیریت کیفیت نرم افزار را کانون توجه قرار میدهد. آنها را می توان به شیوه ی زیر خلاصه کرد:

- 1- استانداردها: سازمان های IEEE و ISO و سایر سازمان ها، آرایه وسیعی از استانداردهای مهندسی نرم افزار و مستندات وابسته به آن را تدوین کرده اند. استانداردها را ممکن است سازمان مهندسی نرم افزار، داوطلبانه بپذیرد یا مشتری یا یک طرف ذینفع دیگر الزامی کند. وظیفه ی SQA حصول اطمینان از رعایت استانداردهای پذیرفته شده و مطابقت تمامی محصولات کاری با این استانداردهاست.
- 2- مرورها و ممیزی ها: مرورهای فنی یک نوع فعالیت کنترل کیفیت هستند که توسط مهندسان نرم افزار برای مهندسی نرم افزار اجرا می شوند هدف از انجام آنها کشف خطاهاست. ممیزی ها نوعی از مروری هستند که توسط پرسنل SQA و به قصد حصول اطمینان از رعایت دستورالعمل های کیفیتی برای کار مهندسی نرم افزار دنبال می شوند.
- 3- آزمون: آزمون/ نرم افزار یکی از وظایف کنترل کیفیت است که یک هدف اصلی را دنبال می کند. یافتن خطاها و وظیفه ی SQA حصول اطمینان از طرح ریزی درست و مناسب آزمون ها و اجرای اثربخشی آنهاست به طوری که احتمال دستیابی به هدف اصلی آن به حداکثر برسد.
- 4- جمع آوری و تحلیل خطاها/نقایص: تنها راه بهبود بخشیدن عملکرد است SQA داده های مربوط به خطاها و نقایص را جمع آوری و تحلیل می کند تا بهتر معلوم شود که خطاها چگونه وارد می شوند و کدام فعالیت های مهندسی نرم افزار برای حذف آنها از همه مناسب ترند.
- 5- مدیریت و تغییرات: تغییر، یکی از مخرب ترین جنبه های هر پروژه نرم افزار است و اگر خوب مدیریت نشود می تواند به سردرگمی منجر شود و سردرگمی همیشه به کیفیت ضعیف می انجامد. با SQA می توان اطمینان حاصل کرد که اقدامات مناسبی برای مدیریت نهاده شده است.
- 6- آموزش: هر سازمان نرم افزاری مایل است کارهای مهندسی نرم افزار خود را بهبود بخشد. یک عامل کلیدی سهم در این بهبود بخشی، آموزش مهندسان نرم افزار، مدیران آنها و سایر طرف های ذی نفع است. سازمان SQA در بهبود فرایند نرم افزار جلو دار است و در حمایت از برنامه های آموزشی نقش کلیدی دارد.
- 7- مدیریت منابع خرید: سه گروه از نرم افزارها از منابع خارجی تامین نرم افزار خریداری می شوند 1- پکیج های بسته بندی شده (Microsoft office) 2- قطعات نیمه آماده که ساختار اسکلتی پایه را فراهم می آورند و می توان آن را مطابق با میل و سلیقه ی خریدار تکمیل کرد و نرم افزارهای قراردادی که از روی مشخصات ارائه شده توسط سازمان مشتری، طراحی و ساخته می شود. وظیفه ی سازمان SQA این است که اطمینان حاصل کند با پیشنهاد اقدامات کیفیتی خاص که منبع خرید بایدر رعایت کند. نرم افزار با کیفیت بالا نتیجه می شود. الزامات کیفیتی خاصی را در هر قرارداد منعقد شده با منبع خرید یگنجاند.
- 8- مدیریت امنیت: با افزایش جرم های سایبری و مقررات دولتی در حیطه ی حفظ حریم خصوصی، هر سازمان نرم افزار باید خط مشی ها و سیاست هایی را نهاده سازد که داده ها را در تمامی سطوح محافظت کنند، محافظت فایروالی برای برنامه های تحت وب فراهم کند و اطمینان حاصل کند که نرم افزار از درون دست کاری نشده باشد. با SQA می توان مطمئن شد که فرایند و فناوری مناسب در دست یابی کیفیت نرم افزار به کار رفته است.
- 9- ایمنی: از آنجا که نرم افزارها تقریباً همیشه یک جزء محوری در سیستم های در خدمت انسان هستند، تاثیر نقایص پنهان می تواند مصیبت بار باشد. SQA ممکن است مسئول ارزیابی تاثیر شکست نرم افزار و شروع مراحل لازم برای کاهش ریسک باشد.

10- مدیریت ریسک: گرچه تحلیل ریسک و کاستن از میزان آن دغدغه مهندسان نرم افزار است، سازمان SQA است که باید اطمینان حاصل کند فعالیت های مدیریت ریسک به طور مناسب اجرا می شوند و طرح های مربوط به احتمال بروز ریسک تدوین شده اند.

علاوه بر هر کدام از این دغدغه ها و فعالیت ها، SQA تلاش می کند تا اطمینان حاصل کند که فعالیت های پشتیبانی نرم افزار انجام شده اند، در حالی که دغدغه اصلی در انجام آن ها، کیفیت بوده است.

وظایف، اهداف و معیار های SQA

1- تضمین کیفیت نرم افزار از چند وظیفه مرتبط با دو گروه متفاوت تشکیل می شوند که عبارتند از:

مهندسان نرم افزار که کارهای فنی را انجام می دهند.

2- یک گروه SQA که مسوولیت برنامه ریزی برای تضمین کیفیت، نظارت، ثبت وقایع، تحلیل و گزارش دهی بر عهده آنان است.

مهندسان نرم افزار با اعمال روشهای فنی و موازین منسجم، اجرای بازبینی های فنی رسمی و اجرای آزمون های نرم افزاری برنامه ریزی شده، کیفیت را کنترل می کنند.

وظیفه گروه SQA: کمک به تیم نرم افزاری، جهت دستیابی به یک محصول نهایی با کیفیت بالاست.

موسسه مهندسی نرم افزار، مجموعه ای از کنش های SQA را توصیه می کند که برنامه ریزی تضمین کیفیت، نظارت، ثبت وقایع، و گزارش دهی را مشخص می کند و این کنش ها توسط یک گروه SQA مستقل اجرا می شوند.

نقش های گروه SQA:

1- تهیه یک طرح SQA برای پروژه: این طرح طی برنامه ریزی پروژه توسعه می یابد و توسط همه ی طرفهای علاقه مند مورد بازبینی قرار می گیرد. فعالیت های تضمین کیفیت که توسط تیم مهندسی نرم افزار و گروه SQA اجرا می شوند، از این طرح دستور می گیرند. در این طرح موارد زیر مشخص می شود:

ارزیابی هایی که باید انجام شوند، بازرسی ها و بازبینی هایی که باید اجرا شوند، استانداردهایی که در پروژه لازم الاجرا هستند، روال هایی برای گزارش و پیگیری خطا، مستنداتی که باید توسط گروه SQA تولید شود، مقدار بازخوردی که برای تیم پروژه نرم افزاری فراهم می آید.

2- شرکت در توسعه توصیف فرایند نرم افزاری پروژه: تیم نرم افزاری فرایندی برای انجام کار انتخاب می کند. گروه SQA توصیف فرایند را برای مطابقت با سیاست سازمانی، استانداردهای داخلی، استانداردهای تحمیل شده از خارج سازمان و بخش های دیگر برنامه پروژه نرم افزار، مورد بازبینی قرار می دهد.

3- بازبینی فعلیت های مهندسی نرم افزار برای واری مطابقت با فرایند نرم افزاری مشخص: گروه SQA انحرافات از فرایند را شناسایی، مستند سازی و پیگیری کرده انجام تصحیحات را مورد واری قرار می دهد.

4- بازرسی محصولات کاری برای واری مطابقت با محصولات تعیین شده به عنوان بخشی از فرایند نرم افزار: همانند مرحله قبل است فقط SQA نتایج کاری خود را به مدیر پروژه گزارش می کند.

5- حصول اطمینان از مستند سازی انحرافات در کار نرم افزار و محصولات کاری و مقابله با آنها بر اساس یک رویه مستند سازی شده: ممکن است انحرافات در برنامه پروژه، توصیف فرایند، استانداردهای لازم الاجرا یا محصولات کاری به چشم بخورد.

6- ثبت هر گونه عدم مطابقت و گزارش به مدیریت ارشد: موارد عدم مطابقت آنقدر پیگیری می شوند تا برطرف شوند. علاوه بر این فعالیت ها، گروه SQA کنترل و مدیریت تغییر را هماهنگ کرده و به جمع آوری و تحلیل معیارهای نرم افزاری کمک می کند.

اهداف، صفات و معیارها:

کنش های SQA برای دستیابی به اهداف عملی زیر اجرا می شوند:

1- کیفیت خواسته ها: صحت، کامل بودن و سازگاری مدل خواسته ها تاثیر قوی بر کیفیت همه ی محصولات کاری بعدی خواهد گذاشت. SQA باید مطمئن شود که تیم نرم افزاری به طور مناسب مدل خواسته ها را مرور کرده است تا به سطح بالایی از کیفیت دست پیدا کند.

2- کیفیت طراحی: هر عنصر از مدل طراحی باید توسط تیم نرم افزاری ارزیابی شود تا اطمینان حاصل گردد که کیفیت بالایی از خود نشان دهد و خود طراحی با خواسته ها مطابقت دارد. SQA به دنبال صفاتی از طراحی است که نشانگر کیفیت هستند.

3- کیفیت کد ها: کد منبع و محصولات کاری مرتبط با آن باید با استانداردهای محلی کدنویسی مطابقت داشته باشد و خصوصیات از خود به نمایش بگذارند که قابلیت نگهداری را بهبود بخشند SQA باید این صفات را که تحلیل منطقی کیفیت کدها را میسر می سازند جدا کند.

4- اثر بخشی کنترل کیفیت: تیم نرم افزاری باید منابع محدود را به گونه ای به کار گیرد که احتمال دستیابی به نتیجه ای با کیفیت بالاتری، بسیار زیاد باشد. SQA، تخصیص منابع به مرورها و آزمون ها را تحلیل می کند تا ارزیابی کند که آیا به بهترین نحو ممکن تخصیص داده شده اند یا خیر.

رویکردهای رسمی در SQA

در بخش قبل استدلال کردیم که کیفیت نرم افزار وظیفه ی همه ی افراد است و از طریق کار مهندسی نرم افزار رقابتی و نیز از طریق به کارگیری بازبینی های فنی، راهبرد آزمون چند لایه، کنترل بهتر محصولات کاری نرم افزاری و تغییرات به عمل آمده در آنها و سرانجام به کارگیری استانداردهای پذیرفته شده در مهندسی نرم افزار قابل حصول است. به علاوه کیفیت را میتوان بر حسب انواع صفات کیفیتی تعریف کرد و با استفاده از انواع شاخص ها و معیارها سنجید.

طی سه دهه گذشته، بخشی کوچک ولی تاثیر گذاری از جامعه مهندسی نرم افزار استدلال کرده است که رویکرد رسمی تری برای تضمین کیفیت نرم افزار مورد نیاز است. میتوان استدلال کرد که یک برنامه کامپیوتری، شیء ریاضی است.

تلاشهای به عمل آمده برای تصحیح برنامه ها، جدید نیستند دیکسترا و لینگر، میلز و ویت و بسیاری دیگر از اثبات درستی برنامه ها پشتیبانی کرده اند و آن را به مفاهیم برنامه نویسی ساخت یافته ربط داده اند.

تضمین کیفیت آماری نرم افزار

تضمین کیفیت آماری نرم افزار رفته رفته در سر تا سر صنعت گسترش می یابد، تا کیفیت، ویژگی کمی بیشتری بگیرد که تضمین کیفیت آماری شامل مراحل زیر می باشد:

اطلاعات مربوط به نقایص نرم افزار جمع آوری و گروه بندی می شود.

کوشش می شود رد هر نقص تا علت اصلی آن پیگیری شود.

با استفاده از اصل پارتو (ریشه 80% نقایص را می توان در 20% از همه علل ممکن یافت) آن 20% علل جدا می شود.

هنگامی که چند علت حیاتی شناسایی شدند، حرکت برای تصحیح مشکلاتی که باعث این نقایص شده اند، آغاز می شود.

این مفهوم نسبتاً ساده، گام مهمی در راستای ایجاد یک فرآیند نرم افزار تطبیقی است که در آن تغییراتی صورت می پذیرد تا عناصری از فرآیند را بهبود بخشد که تولید خطا می کند .

شش سیگما برای مهندسی نرم افزار

شش سیگما پرکارترین راهبرد برای تضمین کیفیت آماری است که توسط موتورولا در دهه 1980 به عموم شناسانده شد . « یک روش شناسی شدید و منضبط است که از داده ها و تحلیل آماری برای اندازه گیری عملکرد شرکت و بهبود بخشیدن به آن از طریق شناسایی و حذف نقایص در فرآیندهای تولیدی و خدماتی بهره می برد ».

اصطلاح شش سیگما از شش برابر مقدار « انحراف معیار » به دست آمده است که معادل با $3/4$ نمونه به ازای هر یک میلیون نمونه است - و این حد اعلای استانداردهای کیفیتی است در روش شناسی شش سیگما سه مرحله اصلی وجود دارد :

تعریف خواسته های مشتری، محصولات قابل تحویل و اهداف پروژه از طریق روشهای کاملاً مشخص برای برقراری ارتباط با مشتری .

اندازه گیری فرآیند موجود و خروجی آن برای تعیین کیفیت فعلی (جمع آوری معیارهای نقص).

تحلیل معیارهای نقص و تعیین چند علت حیاتی .

اگر یک فرآیند نرم افزار موجود ، در جای خود باشد ، ولی به بهبود نیاز داشته باشد ، شش سیگما دو مرحله اضافی برای آن پیشنهاد میکند:

بهبود بخشیدن به فرآیند با حذف علل ریشه ای نقایص .

کنترل فرآیند برای حصول اطمینان از این که کارهای آینده باعث ورود دوباره علل این نقایص نخواهد شد.

این مراحل اصلی و اضافی را گاهی روش DMAIC می نامند .

اگر سازمانی در حال توسعه یک فرآیند نرم افزار باشد مراحل اصلی به صورت زیر بسط پیدا میکند :

طراحی فرآیند برای 1- پرهیز از علل ریشه ای نقایص و 2- برآورده ساختن خواسته های مشتریان.

وارسی اینکه مدل فرآیندی واقعاً از نقایص پرهیز میکند و خواسته های مشتری را برآورده می سازد این شکل اصلاح شده را گاهی روش DMADV می نامند .

قابلیت اطمینان نرم افزار

قابلیت اطمینان یک برنامه کامپیوتری ، عنصر مهمی از کیفیت کلی آن به شما می رود . اگر برنامه ای به کرات از اجرا باز بماند ، عوامل کیفیتی دیگر نرم افزار، اهمیت خود را از دست خواهد داد .

قابلیت اطمینان بر خلاف عوامل کیفیتی دیگر ، با استفاده از داده های تاریخی و توسعه ای ، مستقیماً قابل برآورد و اندازه گیری است. قابلیت اطمینان به زبان آماری، به عنوان «احتمال عملکرد بدون شکست یک برنامه کامپیوتری در محیطی مشخص برای یک زمان معین» تعریف می شود .

برای مثال ، برآورد می شود که برنامه X در عرض 8 ساعت پردازش دارای قابلیت اطمینان 0/999 است به عبارت دیگر اگر قرار باشد در عرض 8 ساعت پردازش این برنامه 1000 بار اجرا شود ، احتمالاً 999 بار از 1000 بار را درست کار میکند .

در حیطه بحث کیفیت نرم افزار و قابلیت اطمینان ، شکست عبارت از عدم همخوانی با خواسته های نرم افزار است . و با این وجود حتی در همین حیطه نیز درجات مختلفی از شکست وجود دارد. شکست ها ممکن است ناراحت کننده یا فاجعه بار باشند . یک شکست را شاید در عرض چند ثانیه بتوان تصحیح کرد ، حال آنکه تصحیح شکست دیگر شاید به هفته ها یا

حتی ماه ها زمان نیاز داشته باشد. اگر بخواهیم مسئله را پیچیده تر کنیم تصحیح یک شکست ممکن است منجر به وارد شدن خطاهای دیگر شود که آنها نیز منجر به شکست های دیگر میشوند .

موازن مرتبط با قابلیت اطمینان و دسترس پذیری

اکثر مدل های قابلیت اطمینان مرتبط با سخت افزار مبتنی بر شکست های ناشی از فرسودگی هستند نه نقایص طراحی. در سخت افزار احتمال شکست های ناشی از فرسودگی فیزیکی نسبت به شکست های طراحی بیشتر است. متأسفانه در مورد نرم افزار عکس این مورد صحت دارد در واقع ریشه همه ی شکست های نرم افزاری را می توان در مشکلات طراحی یا پیاده سازی جستجو کرد، فرسایش در اینجا نقشی ندارد.

اگر یک سیستم کامپیوتری را در نظر بگیریم، میزان ساده ای از قابلیت اطمینان، زمان میانگین بین شکست (MTBF) است که در آن:

$$MTBF=MTTF+MTTR$$

که MTTF و MTTR به ترتیب زمان میانگین شکست و زمان میانگین ترمیم هستند.

بسیاری از پژوهشگران معتقدند MTBF به مراتب مفید تر از سایر معیار های مرتبط با کیفیت نرم افزارند به بیان ساده تر، کاربر نهایی با شکست ها سرو کار دارد نه با تعداد کل خطاها. از آنجا که همه ی خطاهای موجود در یک برنامه، نسبت شکست یکسانی ندارند، تعداد کل خطاها، شاخص ضعیفی از قابلیت اطمینان سیستم را به دست می دهد. ولی MTBF به دو دلیل می تواند مشکل آفرین باشد:

1- یک بازه زمانی را میان دو شکست تصویر می کند ولی میزانی از شکست به دست نمی دهد.

2- MTBF را ممکن است به غلط به عنوان بازه زمانی میانگین تعبیر کنند، هر چند که معنای آن این نیست.

یک میزان دیگر برای قابلیت اطمینان، شکست در زمان (FIT) است - میزان آماری از تعداد شکست هایی است که یک مولفه طی یک میلیارد ساعت کار از خود ممکن است نشان دهد. بنابراین، یک FIT معادل با یک شکست در هر یک میلیارد ساعت عملکرد است.

دسترس پذیری نرم افزار عبارت است از احتمال کار کردن برنامه طبق خواسته ها در یک نقطه ی مفروض از زمان، که به صورت زیر تعریف می شود:

$$MTTF$$

$$= \frac{MTTF}{MTTF+MTTR} \times 100\%$$

$$MTTF+MTTR$$

میزان قابلیت اطمینان MTBF به یک اندازه نسبت به MTTF و MTTR حساس است. میزان دسترس پذیری تا حدی نسبت به MTTR که میزان غیر مستقیم از قابلیت نگهداری نرم افزار است حساس است.

ایمنی نرم افزار (software safety)

ایمنی نرم افزار یکی از فعالیت های تضمین کیفیت است که بر شناسایی و سنجش ریسک های بالقوه ای تاکید دارد که ممکن است تاثیری منفی بر نرم افزار داشته منجر به شکست کل سیستم شود. اگر بتوان ریسک ها را در همان ابتدای فرایند نرم افزار شناسایی کرد، می توان ویژگی هایی را در طراحی نرم افزار مشخص کرد که ریسک های بالقوه را حذف یا کنترل کند.

به عنوان بخشی از ایمنی نرم افزار، یک فرایند مدل سازی و تحلیل به اجرا در می آید. در آغاز ریسک ها شناسایی و بر اساس اهمیت و احتمال وقوعی که دارند گروه بندی می شوند برای مثال برخی ریسک های مربوط به کنترل گشت کامپیوتری با

یک خودرو عبارتند از: 1- باعث شتاب کنترل نشده ای می شود که غیر قابل توقف است. 2- با فشار دادن پدال ترمز پاسخ نمی دهد. 3- وقتی سوئیچ فعال می شود سیستم کار نمی کند. 4- سرعت به آهستگی زیاد و کم می شود. هنگامیکه ریسک های سیستمی شناسایی شدند، برای تعیین شدت و احتمال وقوع هر یک، از تکنیک های تحلیل استفاده می شود. برای آنکه نرم افزار موثر واقع شود، باید در کل سیستم تحلیل شود.

هنگامیکه ریسک ها شناسایی و تحلیل شد، خواسته های مرتبط با ایمنی را می توان برای نرم افزار مشخص کرد. یعنی مشخصه می تواند حاوی لیستی از رویدادهای نامطلوب و پاسخ های سیستمی مطلوب به این رویدادها باشد. سپس نقش نرم افزار در مدیریت رویدادهای نامطلوب مشخص می شود.

قابلیت اطمینان نرم افزار و ایمنی نرم افزار ارتباط تنگاتنگی با هم دارند. در قابلیت اطمینان نرم افزار، از تحلیل آماری برای تعیین احتمال وقوع شکست نرم افزار استفاده می شود. به هر حال وقوع یک شکست الزاما به ریسک با اتفاق سوء نمی انجامد. یعنی شکست ها در خلاء در نظر گرفته نمی شوند، بلکه در کلیت سیستم کامپیوتری ارزیابی می شوند.

استانداردهای کیفیتی ISO 9001

سیستم تضمین کیفیت را می توان به عنوان ساختار سازمانی، مسئولیت ها، روال ها، فرایندها و منابع پیاده سازی مدیریت کیفیت تعریف کرد. سیستم های تضمین کیفیت به این منظور ایجاد می شوند که به سازمان کمک کنند تا اطمینان حاصل کنند رضایت مشتریان حاصل شده است و آنچه مشخص کرده اند، برآورده شده اند. این سیستم ها گستره ی وسیعی از فعالیت ها را پوشش می دهند که کل چرخه حیات محصول را از طرح ریزی، کنترل، اندازه گیری، آزمون و گزارش دهی و بهبود سطوح کیفیت در سرتاسر فرایند توسعه و تولید در بر می گیرد. ISO 9001 عناصر کیفیتی را به زبان کلی توصیف می کند که برای هر تجارتی با هر تجارتی با هر محصول یا خدماتی که ارائه می دهد، قابل اعمال هستند.

برای اینکه نام شرکتی در یکی از مدل های تضمین کیفیت ISO 9000 ثبت گردد، سیستم و عملیات های کیفیت شرکت باید توسط یک شرکت مجاز ممیزی شود تا پیروی آن از این استاندارد به تایید برسد. پس از ثبت موفق، یک گواهی از سوی شرکت ممیزی برای این شرکت صادر می شود. هر شش ماه یک بار شرکت دوباره مورد ممیزی قرار می گیرد تا از پیروی مستمر از استاندارد اطمینان حاصل شود.

الزامات ترسیم شده توسط ISO 9000:2000 به مباحثی همچون مسئولیت پذیری مدیران، سیستم کیفیت، بازبینی قراردادهای، کنترل طراحی، کنترل داده ها و مستندات، اقدامات تصحیحی و پیش گیرانه، کنترل سوابق کیفیتی، ممیزی های کیفیتی درونی، آموزش، خدمات رسانی و تکنیک های آماری می پردازد. برای آن که یک شرکت نرم افزاری موفق به اخذ گواهینامه ISO 9000:2000 شود، باید برای پرداختن به هر کدام از الزامات ذکر شده در بالا، خط مشی ها و روال هایی را تعیین کند و سپس بتواند نشان دهد که این خط مشی ها و روال ها دنبال می شوند.

طرح SQA

طرح SQA راهنمایی برای نهادینه کردن تضمین کیفیت نرم افزار فراهم می آورد. این طرح که توسط گروه SQA تهیه می شود، به عنوان الگویی برای فعالیت های SQA عمل می کند که برای هر پروژه نرم افزاری نهادینه می شوند.

IEEE استاندارد برای طرح های SQA پیشنهاد کرده است. این استاندارد ساختاری را پیشنهاد میکند که در آن موارد زیر باید مشخص گردد: 1- هدف و دامنه کاربرد طرح. 2- توصیفی از همه ی محصولات کاری مهندسی نرم افزار. 3- همه ی استانداردهای قابل استفاده در طول فرایند نرم افزار. 4- وظایف و کنش های SQA و محل قرار گرفتن آنها در سرتاسر فرایند نرم افزار. 5- ابزارها و روشهایی که از وظایف و کنش های SQA پشتیبانی می کنند. 6- رویه های مدیریت پیکربندی نرم

افزار. 7- روش های مونتاژ، ایمن سازی و نگهداری کلیه سوابق با SQA. 8- نقش ها و مسئولیت های سازمانی در قبال کیفیت محصول شرح داده شده است.

فصل 17: راهبرد های آزمون نرم افزار

نرم افزار، مورد آزمون قرار میگیرد تا خطاهایی که سهوا در طراحی و پیاده سازی وارد شدند بر ملا شوند مدیر پروژه توسعه، مهندسان نرم افزار، متخصصان آزمون توسعه

ویژگی های راهبردهای آزمون نرم افزار:

1. اجرای بازیابی های فنی اثربخش که باعث می شود بسیاری از خطاها از آغاز آزمون حذف شود
2. آزمون در سطح مولفه ها شروع میشود و رفته رفته کل سیستم را در بر میگیرد
3. در رویکردهای متفاوت مهندسی نرم افزار و در زمان های متفاوت باید از تکنیک های آزمون متفاوتی بهره برد
4. آزمون توسط سازنده نرم افزار و برای پروژه های بزرگتر توسط یک گروه آزمون گر مستقل انجام میشود
5. آزمون و اشکال زدایی دو فعالیت جدا از هم اند اما اشکال زدایی باید در هر راهبرد آزمون جایی داشته باشد

سطوح راهبرد آزمون:

در سطح پایین: واری و آزمون بخش کوچکی از آزمون در سطح بالا: عملکرد اصلی سیستم در مقابل خواسته های مشتری اعتبار می بخشد آزمون نرم افزار یکی از عناصر واری و اعتبار سنجی است

واری و اعتبار سنجی (verification & validation):

واری عبارت است از مجموعه فعالیت هایی که پیاده سازی صحیح یک عملکرد خاص توسط نرم افزار را تضمین می کند اعتبار سنجی مجموعه ای از فعالیت هاست که تضمین می کنند نرم افزار ساخته شده با خواسته های مشتری مطابقت دارد

تعریف بوهم:

واری: آیا محصول را درست ساخته ایم

اعتبارسنجی: آیا محصول درست را ساخته ایم

واری و اعتبار سنجی (V&V):

بسیاری از فعالیت ها را در بر میگیرد که از آنها به عنوان تضمین کیفیت نرم افزار SQA یاد کنیم شامل:

1. بازیابی های فنی رسمی

2. ممیزی های کیفیتی و پیکربندی

3. نظارت بر کارایی

4. شبیه سازی

5. آزمون توسعه

6. مطالعه ی امکان سنجی

7. بازیابی مستندات

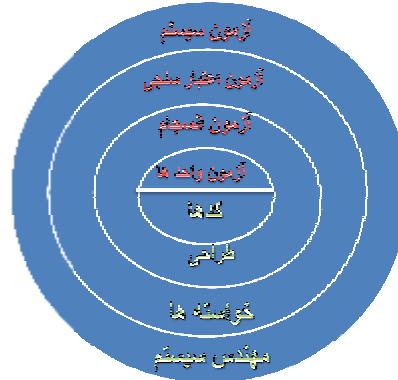
و ...

سازنده نرم افزار. که این خود زیانبار است

با اینکه سازنده نرم افزار بهتر از هر کسی به نرم افزار شناخت دارد اما همه آنها علاقه زیادی دارند که نشان دهند که نرم افزار عاری از هر گونه خطاست

ITG

1. نقش آن برطرف کردن مشکل ذاتی است که در واگذاری آزمون به سازنده وجود دارد
 2. اختلاف سلیقه ها را برطرف می کند
 3. سازنده و ITG در سراسر پروژه نرم افزاری رابطه کاری تنگاتنگی دارند
 4. در حالی که آزمون انجام میشود سازنده باید در دسترس باشد تا خطاهای پیدا شده را برطرف سازد
- مارپیچ فرایند مهندسی نرم افزار

1. مهندسی سیستم نقش نرم افزار را تعیین می کند
 2. خواسته های نرم افزار تحلیل میشود
 3. طراحی می کنیم
 4. و در آخر کد نویسی
- به طرف داخل مارپیچ حرکت می کنیم تا در هر دور از سطح انتزاع کاسته شود. دامنه آزمون در هر دور حرکت به بیرون مارپیچ وسعت پیدا می کند.

راهنمای آزمون نرم افزار :

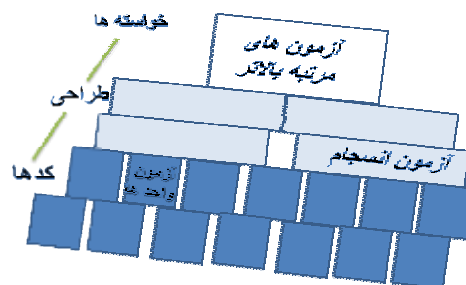
1. آزمون واحد ها
2. آزمون انسجام
3. آزمون اعتبار سنجی
4. آزمون سیستم

آزمون واحد ها : در مرکز مارپیچ آغاز میشود. بر هر واحد یا مولفه ی نرم افزار که در کد منبع پیاده سازی می شود تمرکز دارد

آزمون انسجام : به طراحی و ایجاد معماری نرم افزار تاکید دارد

آزمون اعتبار سنجی : تحلیل مطابقت خواسته های نرم افزار با نرم افزار ساخته شده

آزمون سیستم : نرم افزار و دیگر عناصر سیستمی به صورت یک کل آزمون میشوند

1. **آزمون واحد ها :** در آغاز آزمون ها بر تک تک مولفه ها تاکید دارند تا اطمینان حاصل شود که هر یک به طور منفرد درست عمل می کند. استفاده زیاد از تکنیک های جعبه سفید

2. **آزمون انسجام :** باید مولفه ها را مونتاژ و مجتمع کرد تا بسته نرم افزاری کامل تشکیل شود استفاده زیاد از تکنیک های جعبه سیاه و استفاده کم از تکنیک جعبه سفید

3. **آزمون اعتبار سنجی :** برای حصول اطمینان نهایی از رعایت همه ی خواسته های رفتاری عملیاتی و کارایی

4. **آزمون سیستم :** هنگامی که نرم افزار منسجم شد باید با سایر عناصر سیستمی دیگر تلفیق شود

ملاک هایی برای کامل کردن آزمون.

آزمون هیچ گاه تمام نمی شود فقط بار مسئولیت از شما به مشتری محول می شود

از طرفی آزمون وقتی پایان می یابد که زمان و پول شما تمام شود

نظریه قابلیت اطمینان برای پیش بینی کامل بودن آزمون

اتاق تمیز و تکنیک های کاربرد آماری پیشنهاد می شود

آیا راهبرد آزمون مناسب برای موفقیت کافی است ؟

حتی اگر راهبرد مناسبی برای آزمون نرم افزار در دسترس باشد اگر یک سری مسائل جانبی رعایت نشود حتی بهترین راهبردها نیز محکوم به شکست خواهد بود

نرم افزار

سنتی

شی گرا و تحت وب

راهبرد های آزمون برای نرم افزار های سنتی

آزمون
روزانه

آزمون
مرحله
مرحله

آزمون در
پایان کار

بر کاربرد ترین آزمون آزمون مرحله به مرحله است آزمون روزانه خسته کننده و آزمون پایان کار احتمال دوباره کاری و خطای بیشتر رو داره

آزمون واحد ها در نرم افزار سنتی

آزمون واحد ها تلاش های واریسی کوچکترین واحد طراحی نرم افزار (مولفه و پیمانه) را کانون توجه قرار میدهد با بکار گیری طراحی در سطح مولفه ها به عنوان راهنما مسیر های کنترلی مهم آزمون می شوند تا خطا های موجود در مرز پیمانه بر ملا شوند پیچیدگی نسبی این آزمون ها و خطا ها یی که این آزمون ها بر ملا می سازند توسط قیود بندی محدود می شوند این نوع آزمون را می توان به طور موازی برای چند مولفه انجام داد

آزمون واحد ها معمولا به عنوان الحاقی برای مرحله کد نویسی در نظر گرفته می شود طراحی آزمون واحدها ممکن است قبل از شروع کد نویسی یا بعد از تولید کد های منبع رخ دهد آزمون واحد ها وقتی ساده می شود که مولفه ای با انسجام بالا طراحی شود وقتی که فقط یک عملکرد بر عهده مولفه ای قرار داده می شود تعداد موارد آزمون کاهش می یابد و کشف خطا راحت تر میشود.

1. آزمون واسط پیمانه ها

جریان داده هایی که از واسط یک پیمانه عبور میکند باید پیش از شروع هر آزمون دیگری آزموده شود 2. **بررسی ساختمان داده های محلی** حصول اطمینان از مناسب عمل کردن پیمانه ها در مرز ها و ارزیابی تاثیر محلی بر داده های سراسری آزمون واحد ها

3. مسیر های مستقل

مسیر ها امتحان می شوند تا اطمینان حاصل شود که همه ی دستورات موجود در یک پیمانه حداقل یک بار اجرا شده است

4. آزمون تمام مسیر های کنترل خطا

آزمون مرز ها مهمترین و آخرین مرحله است. به خاطر اینکه شکست ها معمولا در مرز ها رخ می دهد خطا ها غالبا زمانی رخ می دهند که n امین عنصر از یک آرایه n بعدی پردازش می شود

شدت شکست به عنوان تابعی از زمان اجرا

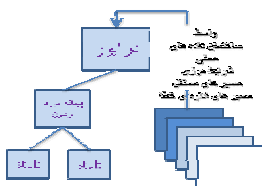
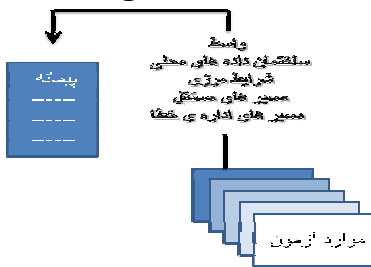
ضد اشکال زدایی

طراحی خوب پیش بینی می کند که شرایط خطا پیش بینی شود و مسیر هایی برای اداره ی خطا مشخص شود که در صورت بروز خطا پردازش را دوباره جهت دهی کند یا به آن پایان دهد . یوردون این روش را ضد اشکال زدایی می نامد

ذکر برخی خطاهای متداول محاسباتی

1. تقدم محاسباتی نادرست
2. گوناگونی عملیات
3. مقدار دهی اولیه نادرست
4. دقت نادرست
5. ارائه نماد های نادرست برای یک رابطه یا عبارت

دلیل وجود درایور و stub در آزمون واحدها

محیط آزمون واحد

چون مولفه ی یک برنامه مستقل و قائم به ذات نیست برای آزمون هر واحد باید یک نرم افزار درایور و یا stub توسعه یابد در اکثر کاربرد ها درایور همان برنامه اصلی است که داده های مورد آزمون را پذیرفته این داده ها را به مولفه ای که باید آزمون شود تحویل داده نتایج مربوطه را چاپ می کند stub ها جایگزین پیمانه هایی می شوند که توسط مولفه مورد آزمون فراخوانی می شوند stub از واسطه پیمانه فرا خوانده شده استفاده می کند حداقل دستکاری داده را انجام می دهد و کنترل را به پیمانه ای که در حال آزمون است باز می گرداند

آزمون انسجام در نرم افزار سنتی (integration testing)

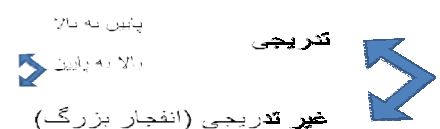
دلایل الزام آزمون انسجام

ممکن است داده ها در گذر از یک واسطه از بین بروند یک پیمانه می تواند اثری وارونه بر دیگری داشته باشد عملکرد های فرعی پس از ترکیب ممکن است نتیجه ی مطلوب را نداشته باشد ساختمان داده های سراسری ممکن است باعث ایجاد مشکلات شوند

تعریف آزمون انسجام :

تکنیک سیستماتیک برای ایجاد ساختار برنامه و در عین حال اجرای آزمون هایی جهت کشف خطاها در ایجاد واسطه ها

انواع روش های انسجام

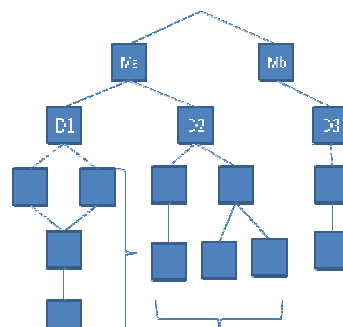

ارتباط بین بعضی از آزمون ها و بعضی پیمانه ها تحت کنترل نیست و این تعیین خطا را دشوار می کند
2. توسعه stubهایی که با اجرای عملیاتی محدود، پیمانه واقعی را شبیه سازی می کند

سربار چشمگیری دارد اما عملی است

3. انسجام پایین به بالا

انسجام پایین به بالا:

مولفه ها با هم ترکیب می شوند و خوشه های 1، 2 و 3 را به وجود می آورند هر خوشه با یک درایور مورد آزمون قرار می گیرد
درایور ها حذف می شوند و بین خوشه های آن واسط بر قرار می شود با حرکت به طرف بالا نیاز به درایور های آزمون جداگانه کمتر می شود

انواع آزمون های انسجام :

آزمون رگرسیون آزمون دود

آزمون رگرسیون :

1. عبارت است از اجرای دوباره ی زیر مجموعه ای از آزمون ها که قبلا اجرا شده اند تا اطمینان حاصل شود که تغییرات باعث انتشار اثرات جانبی ناخواسته نشده اند

2. آزمون رگرسیون فعالیتی است که به کمک آن می توان اطمینان یافت که تغییرات ، خطاها ی رفتاری ناخواسته ای را ایجاد نمی کند

3. آزمون رگرسیون را می توان به صورت دستی یا با استفاده از ابزار عقبگرد انجام داد

دلیل نیاز به آزمون رگرسیون :

هر بار که یک پیمانه جدید به عنوان بخشی از آزمون انسجام افزوده می شود 1. نرم افزار تغییر می کند

2. I/O های جدید رخ می دهد 3. مسیر های جریان داده ی جدید برقرار می شود

4. هر بار به منطق کنترلی جدید روی آورده می شود 5. مشکلاتی در عملکرد هایی که قبلا به درستی کار می کردند به وجود می آید

آزمون دود:

1. مورد کاربرد در هنگام توسعه ی محصولات نرم افزاری «بسته بندی شده »

2. یک آزمون گام به گام مورد کاربرد در پروژه هایی که زمان در آن اهمیت فراوان دارد

روش آزمون دود:

1. تشکیل سازه ها

2. آزمون ها یی برای کشف خطا های خطرناک

3. الحاق سازه ها به هم به یکی از روش های انسجام

4. آزمون روزانه محصول

تعریف مک کانل از آزمون دود:

آزمون دود باید سیستم کامل را از ابتدا تا انتها امتحان کند لازم نیست این آزمون جامع باشد بلکه باید قادر به آشکار کردن مشکلات اصلی باشد. این آزمون باید به اندازه ای کامل باشد که اگر سازه در آن قبول شد ، بتوان فرض کرد که پایداری آن به حدی است که بتوان آزمون های کامل تری روی آن انجام داد

مزایای آزمون دود:

1. خطر انسجام به حداقل می رسد
2. کیفیت محصول نهایی بهبود مییابد
3. تشخیص و تصحیح خطا راحت تر می شود
4. ارزیابی پیشرفت آسان است

بررسی روش های آزمون انسجام

عیب انسجام بالا به پایین نیاز به stubها و مشکلات مرتبط با آن
عیب انسجام پایین به بالا تا زمان افزوده شدن آخرین پیمانه برنامه به عنوان یک موجودیت وجود ندارد

آزمون ساندویچی:

گزینهش راهبرد انسجام به ویژگی نرم افزار و زمانبندی پروژه بستگی دارد در آزمون ساندویچی یک روند ترکیبی استفاده می شود که برای سطوح بالاتر از روش بالا به پایین و برای سطوح زیرین از روش پایین به بالا استفاده می شود

آزمون اعتبار سنجی :

پایان آزمون انسجام آغاز آزمون اعتبارسنجی است
در سطح اعتبار سنجی و سیستمی تمایز میان نرم افزار سنتی و شی گرا و تحت وب رنگ می بازد
اعتبار سنجی زمانی موفق است که نرم افزار بر اساس انتظار مشتری عمل کند
بعد از آزمون اعتبار سنجی با دو نتیجه روبرو هستیم:

1. مشتری راضی است
2. وجود انحراف از خواسته مشتری که برای رفع کاستی به مشاوره با مشتری نیاز است

عناصر مهم اعتبار سنجی :

1. بازبینی پیکربندی
 2. آزمون آلفا و بتا
- بازبینی پیکربندی: گاه ممیزی خوانده می شود

هدف:

اطمینان یافتن از توسعه ی مناسب کلیه عناصر و اطمینان از اینکه عناصر پیکر بندی دارای شناسنامه اند و دارای جزئیات لازم برای تقویت کردن فاز پشتیبانی چرخه زندگی نرم افزار است

سفارشی سازی محصول :

برای یک مشتری	راهکار	آزمون پذیرش
برای مشتریان زیاد		آزمون آلفا و بتا

آزمون پذیرش:

مشتری را قادر به اعتبار سنجی کلیه خواسته ها می کند
به جای مهندس نرم افزار توسط کاربر نهایی انجام می شود
می تواند یک آزمون غیر رسمی، رسمی و یا برنامه ریزی شده و سیستماتیک باشد
آزمون پذیرش را می توان در عرض یک هفته یا یک ماه انجام داد

آزمون آلفا:

در مکان سازنده نرم افزار، توسط مشتری انجام میشود

نرم افزار در شرایط طبیعی اجرا می شود
سازنده ناظر بر اجرای آزمون بوده و خطا ها را ثبت می کند
آزمون آلفا در محیطی کنترل شده اجرا می شوند

آزمون بتا:

در یک یا چند مکان متعلق به کاربر نهایی انجام میشود
بر خلاف آزمون آلفا سازنده معمولاً حضور ندارد
آزمون بتا یک کاربرد زنده از نرم افزار در محیطی است که سازنده قادر به کنترل آن نیست
مشتری کلیه خطا های ممکن را ثبت می کند و در دوره های زمانی متفاوت گزارش می دهد
مهندسان با توجه به مشکلات گزارش شده اصلاحات را انجام می دهند

شکل دیگر آزمون بتا (آزمون پذیرش مشتری):

یک نرم افزار سفارشی تحت قرار داد به مشتری تحویل داده می شود. مشتری یک سری آزمون جهت کشف خطا ها انجام می دهد تا قبل
از پذیرش نرم افزار خطا تعیین شود. آزمون گاهی کاملاً رسمی است و ممکن است روزها حتی هفته ها بیانجامد

آزمون سیستم :

هدف اصلی آزمون کل سیستم است. مشکل آزمون سیستم متهم کردن دیگران است
وظیفه مهندس نرم افزار در آزمون سیستم :

1. طراحی مسیر هایی برای کنترل خطا
2. اجرای آزمون هایی برای یافتن خطا های بالقوه
3. ثبت نتایج آزمون به عنوان مدرک
4. شرکت در برنامه ریزی و آزمون های کل سیستم

انواع آزمون های سیستم :

آزمون ترمیم (recovery testing)

آزمون امنیت (security testing)

آزمون فشار (stress testing)

آزمون کارایی (performance testing)

آزمون استقرار (deployment testing)

آزمون ترمیم:

خودکار ، دستی

نرم افزار را به طرق گوناگون وادار به شکست می کند و سپس در مورد اجرای مناسب ترمیم نرم افزار تحقیق می کند

آزمون فشار:

آزمون فشار برای مقابله با شرایط غیر عادی طراحی می شود آزمون گری خواهد بداند تا قبل از شکست نرم افزار را تا کجا می تواند
تحت فشار قرار دهد در برخی شرایط به ویژه در الگوریتم های ریاضی ممکن است گستره بسیار کوچکی از داده های موجود در مرز
داده های معتبر برای یک برنامه باعث پردازش زیاد یا حتی نادرستی در کارایی شود

شکل دیگر آزمون فشار (تکنیک آزمون حساسیت):

آزمون حساسیت می کوشد تا ترکیباتی از داده ها را در انواع معتبر ورودی کشف کند که ممکن است باعث ناپایداری یا پردازش نا
مناسب شود

آزمون کارایی:

1. این آزمون در سراسر مراحل فرایند آزمون رخ می دهد حتی در سطح مولفه ها غالباً به همراه آزمون فشار انجام می شود
2. این آزمون به تجهیزات سخت افزاری و نرم افزاری نیاز دارد

آزمون استقرار:

1. این آزمون نرم افزار را در سیستم عامل ها و محیط ها ی متفاوت تمرین می دهد
2. گاهی آزمون پیکر بندی نامیده می شود
3. در آزمون استقرار همه ی روال های نصب و نرم افزار های تخصص یافته نصب و همه ی مستندات مورد استفاده در معرفی نرم افزار به کاربران نهایی بررسی می شوند

راهنمای آزمون برای نرم افزار های شی گرا :

آزمون واحد ها در حیطه OO شی گرا:

در نرم افزار شی گرا مفهوم واحد فرق می کند واحد قابل آزمون ، کلاس یا شی بسته بندی شده است . یک عمل به عنوان جزئی از یک کلاس آزمون می شود .

نرم افزار سستی	نرم افزار شی گرا
آزمون واحدها	آزمون کلاس ها
آزمون واحد ها بیشتر بر جزئیات الگوریتمی یک پیمانه و داده هایی که در میان واسط پیمانه در جریان است تأکید دارد	آزمون کلاس ها به وسیله عملیات بسته بندی شده توسط کلاس و رفتار های کلاس انجام می شود

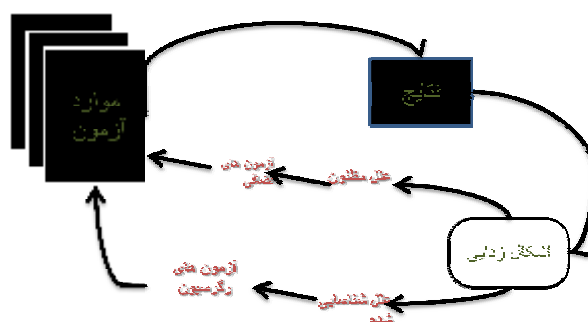
راهنمای آزمون برای برنامه های تحت وب :

شامل اصول پایه ای مربوط به همه ی آزمون های نرم افزار می شود و تاکتیک هایی در آن به کار می رود که برای سیستم های شی گرا بکار می رود . پیوسته تعداد بی شماری از برنامه های تحت وب در حال تکامل است پس فرایند آزمون فعالیتی مداوم است و توسط کارمندان پشتیبانی اجرا می شود آن ها از آزمون رگرسیون استفاده می کنند

هنر اشکال زدایی (debuging)

فرایند ذهنی که نشانگان و نمود خارجی را به علت آنها ربط می دهد اشکال زدایی در نتیجه ی آزمون موفق رخ می دهد اشکال زدایی می تواند و باید فرایند منظمی باشد

پیامد های اشکال زدایی:

نکاتی که دانستن آن اشکال زدایی را راحت تر می کند:

اگر نشانگان و علت از نظر جغرافیایی دور باشند مؤلفه های با چسبندگی بالا این مشکل را بیشتر می کنند نشانگان ممکن است با تصحیح خطا های دیگر رفع شود نشانگان ممکن است واقعا ناشی از خطا های دیگر باشد نشانگان ممکن است به خاطر خطا های انسانی باشد که به سادگی قابل رد گیری نیست نشانگان ممکن است به خاطر خطا های زمانبندی باشد و نه پردازشی

انواع اشکال زدایی:

دستی: جستجوی جامع عقبگرد حذف علت نیمه خودکار: اشکال زدایی را می توان با ابزار های اشکال زدایی تکمیل کرد و اشکال زدایی را نیمه خودکار کرد جستجوی جامع: وقتی همه ی روش های دیگر به شکست می انجامد به کار گرفته می شود. متداول ترین و کم اثر بخش ترین روش است

عقبگرد: نسبتا متداول. موفق در برنامه های کوچک. با شروع از علت خطا و حرکت به سمت عقب کد منبع بررسی و مشکل پیدا می شود.

حذف علت: توسط استقرا یا استنتاج بیان می شود

مفهوم افراز دودویی وارد می شود

داده های مرتبط با خطا برای یافتن علت های بالقوه سازماندهی می شود یک فرضیه «علت» بیان می شود با استفاده از داده ها علت انکار یا اثبات می شود اگر علت درست باشد تصحیح می شود

تصحیح خطا

اگر اشکالی باشد باید رفع شود اما ممکن است این اشکال خود خطا های دیگری را وارد کند
فان فلک:

سه سوال را برای مهندس نرم افزار قبل از رفع خطا کمک می کند:

1. آیا خطای ایجاد شده در بخش دیگری از برنامه قرار دارد
2. با رفع اشکال فعلی چه اشکال دیگری ممکن است بروز کند
3. برای جلوگیری از این اشکال چه می توانسته ایم انجام دهیم

فصل 18 (آزمون برنامه های کاربردی سنتی)

آزمون پذیری نرم افزار صرفا عبارت است از این که یک برنامه کامپیوتری را چقدر آسان میتوان آزمایش کرد. به یک نرم افزار آزمون پذیر خصوصیات زیر را میتوان نسبت داد:

- 1-قابلیت کار کردن هرچه بهتر کار کند، آزمون آن اثربخش تر است.
 - 2-قابلیت مشاهده آنچه می بینید، همان است که آزمایش می کنید.
 - 3-کنترل پذیری هرچه بهتر بتوان نرم افزار را کنترل کرد، آزمون را بیشتر و بهتر میتوان خودکار و بهینه کرد.
 - 4-تجزیه پذیری یا کنترل دامنه کاربرد آزمون میتوان مسائل را سریع تر جداسازی کرد و با هوشمندی بیشتر انجام داد.
 - 5-سادگی هرچه مورد آزمون کوچکتر باشد، سریع تر میتوان آن را آزمون کرد.
 - 6-پایداری هرچه تعداد تغییرات کمتر باشد آزمون کمتر با موانع مواجه میشود.
 - 7-درک پذیری هرچه اطلاعات بیشتری داشته باشیم آزمون هوشمندانه تری انجام میشود.
- آزمون خوب با احتمال زیادی خطاها را میابد «آزمونگر باید نرم افزار را بشناسد و کوشش کند تا یک تصویر ذهنی از چگونگی شکست احتمالی نرم افزار بسازد.
- مثال یک دسته از شکست های بالقوه در روابط گرافیکی کاربر شکست در تشخیص موقعیت ماوس است.

خصوصیات آزمون خوب:

آزمون خوب دارای زواید نیست، زمان و منابع آن محدود است، آزمون خوب نباید بیش از حد ساده و یا بیش از حد پیچیده باشد. در اجرای آزمونی که هدف آن با هدف یک آزمون دیگری است هیچ نکته ای وجود ندارد. هر یک از آزمون ها باید دارای هدفی متناوب باشد.

دیدگاه های درونی و بیرونی نسبت به آزمون:

هر محصول مهندسی شده را میتوان به یکی از دو شیوه زیر آزمود:

1- با دانستن قابلیت عملیاتی مشخصی که یک محصول برای ارائه آن طراحی شده است.

2- با دانستن کارکرد درونی محصول.

نکته: در رویکرد اول در آزمون، دیدگاهی بیرونی مدنظر است که آزمون جعبه سیاه نامیده میشود. در رویکرد دوم نیاز به دیدگاهی درونی است که آزمون جعبه سفید نامیده میشود.

هر آزمون جعبه سیاه جنبه ای عملیاتی از سیستم را بررسی میکند. در حالی که ساختار منطقی کمتر مورد توجه قرار میگیرد.

در آزمون جعبه سفید نرم افزار از نظر جزئیات روالی مورد بررسی دقیق قرار میگیرد.

نکته کلیدی: آزمون های جعبه سفید را تنها پس از ایجاد طراحی در سطح مؤلفه ها یا (کد منبع) میتوان طراحی نمود زیرا جزئیات منطقی برنامه باید در دسترس باشد.

آزمون جعبه سفید چیست؟ به آن آزمون جعبه شیشه ای نیز میگویند، یک روش طراحی برای موارد آزمون است که برای به دست آوردن موارد آزمون از ساختار کنترلی در برنامه استفاده میشود.

موارد آزمونی که مهندس نرم افزار با استفاده از متدهای آزمون جعبه سفید به دست می آورد بر چهار قسم است:

1- تضمین میکند که همه ی مسیرهای مستقل در یک پیمانه حداقل یکبار امتحان شده اند.

2- همه ی تصمیم گیری های منطقی را در دو بخش درست و غلط امتحان میکند.

3- همه ی حلقه ها را در مرزها و در داخل مرزهای عملیاتی آنها اجرا میکند.

4- ساختمان داده های داخلی را امتحان کند تا اعتبار آنها ثابت شود.

نکته: آزمون مسیرهای پایه یک تکنیک آزمون جعبه سفید است که نخستین بار توسط تام مک کیب پیشنهاد شد و این آزمون، طراح موارد آزمون را قادر میسازد تا میزانی منطقی از پیچیدگی رویه ای به دست آورد و از این میزان به عنوان راهنمایی جهت تعریف یک مجموعه ی پایه از مسیرهای اجرا استفاده کند.

***** از نماد موسوم به گراف جریان برای نمایش دادن جریان کنترلی استفاده میشود. *****

در گراف جریان هر گره بایک دایره نشان داده میشود، هر کدام از این دایره ها یک یا چند دستور رویه ای را نشان میدهد. ترتیبی از مستطیل های پردازشی و یک لوزی تصمیم گیری را میتوان در یک گره منفرد خلاصه نمود. پیکان های روی گراف جریان که یال یا پیوند خوانده میشوند، نشانگر جریان کنترل بوده و مشابه پیکان های نمودار گردشی هستند.

***** هر رویه باید در گره پایان یابد حتی اگر گره هیچ دستور رویه ای را نشان ندهد. *****

تذکر: مساحت های محصور شده توسط یال ها و گره ها را ناحیه (region) مینامند.

ساختار شرط مرکب در گراف جریان:

شرط مرکب زمانی رخ میدهد که یک یا چند عملگر بولی (NAND, NOR, AND, OR) منطقی در یک دستور شرطی موجود باشند.

نکته: هر گره که حاوی یک شرط باشد، گره گزاره ای نامیده میشود.

مسیرهای مستقل برنامه:

هر مسیری از برنامه است که حداقل یک مجموعه جدید از دستورهای پردازش یا یک دستور شرطی را معرفی کند. اگر مسیر مستقل بر حسب گراف جریان بیان شود حداقل باید در راستای یک یال حرکت کند که پیش از تعریف مسیر از آن عبور نکرده باشد.

پیچیدگی سیکلوماتیک ریشه در نظریه گراف ها دارد و یک معیار نرم افزاری سودمند را فراهم می آورد.

پیچیدگی به یکی از سه روش زیر محاسبه میشود:

1- تعداد نواحی گراف جریان متناظر با سیکلوماتیک.

2- پیچیدگی سیکلوماتیک $V(G)$ برای یک گراف جریان G به صورت $V(G) = E - N + 2$ تعریف میشود که در آن E تعداد یال های گراف جریان و N تعداد گره های آن است.

3- پیچیدگی سیکلوماتیک $V(G)$ برای یک گراف جریان G به صورت $V(G) = P + 1$ نیز تعریف میشود که P تعداد گره های گزاره ای موجود در گراف جریان G است.

نکته کلیدی: پیچیدگی سیکلوماتیک مرز بالایی تعداد موارد آزمون را مشخص میکند که لازم هستند تا تضمین شود که هردستور از برنامه دست کم یکبار اجرا شده است.

برای به دست آوردن موارد آزمون مسیره های پایه ای را میتوان در یک طراحی رویه ای یا کد منبع به کار برد.

برای به دست آوردن مجموعه ی پایه باید چهار مرحله ی زیر را انجام داد:

1- استفاده از طراحی یا کد به عنوان یک بسترو رسم گراف جریان مربوط.

2- پیچیدگی سیکلوماتیک گراف جریان حاصل را تعیین کنید.

3- تعیین مجموعه پایه برای مسیرهای مستطیل خطی.

4- موارد آزمون را تهیه کنید که اجرای همه ی مسیرها را در مجموعه ی پایه الزامی کنند.

ماتریس گراف چیست؟

ماتریس گراف یک ماتریس مربعی است که اندازه آن (یعنی تعداد سطرها و ستون های آن) برابر تعداد گره های موجود در گراف جریان است. هر سطرو ستون متناظر بایکی از گره هاست و مدخل های ماتریس با اتصالات یعنی (یال ها) میان گره ها متناظرند.

میتوان با افزودن وزن پیوند به هریک از مدخل های ماتریس، آن را به ابزاری پر قدرت برای ارزیابی ساختار کنترلی برنامه در اثنای آزمون تبدیل کرد.

وزن پیوند اطلاعاتی درباره جریان کنترل فراهم می آورد. وزن پیوند در ساده ترین شکل خود برابر 1 (وجود ارتباط) یا 0 (نبود ارتباط) است.

خواص جالب دیگری را نیز میتوان به اوزان پیوند نسبت داد:

1- احتمال آنکه یک پیوند (یال) اجرا شود.

2- زمان پردازش صرف شده برای طی کردن یک پیوند.

3- حافظه لازم برای یک پیوند.

4- منابع لازم برای طی کردن یک پیوند.

آزمون ساختار کنترلی:

1- آزمون شرط ها

2- آزمون جریان داده ها

3- آزمون حلقه ها

4- آزمون جعبه سیاه

چهار دسته ی متفاوت از حلقه ها را میتوان تعریف کرد:

1- حلقه های ساده

2- حلقه های تسلسلی

3- حلقه های تودرتو

4- حلقه های غیر ساخت یافته

آزمون جعبه سیاه:

آزمون جعبه سیاه که آزمون رفتاری نیز خوانده میشود، برخواسته های عملیاتی نرم افزارتکیه دارد. یعنی، آزمون جعبه سیاه مهندس نرم افزار را قادر میسازد تا مجموعه هایی از شرط های ورودی را به دست آورد که همه ی خواسته های عملیاتی برنامه را به طور کامل امتحان کند.

جایگزینی برای تکنیک های جعبه سفید به شمار نمی رود، بلکه یک روش مکمل است که احتمال پیدا کردن دسته دیگری از خطاها را فراهم می آورد.

آزمون جعبه سیاه سعی میکند خطاهای موجود در این گروه ها را بیابد:

1- عملکرد نادرست یا جاافتاده

2- خطاهای واسط

3- خطاهای موجود در ساختمان داده ها یا دستیابی به بانک اطلاعاتی خارجی

4- خطاهای رفتاری یا کارایی

5- خطاهای مقداردهی اولیه یا خاتمه برنامه

روش های آزمون مبتنی بر گراف:

نخستین گام در آزمون جعبه سیاه شناخت اشیایی است که در نرم افزار مدلسازی میشوند و نیز روابط میان این اشیاست. هنگامی که این منظور برآورده شد، مرحله بعدی تعیین تعدادی آزمون است که ثابت کنند همه ی اشیاء، رابطه ی مورد انتظار را بایکدیگر دارند.

برای انجام این مراحل، مهندس نرم افزار با ایجاد یک گراف شروع میکند. مجموعه ای از گره ها که اشیاء را نشان میدهند، پیوندها که روابط میان اشیاء را نشان میدهند، وزن گره که خواص گره را تعیین میکنند و وزن پیوند که خواص پیوند را توصیف میکنند.

پیوندها اشکال متفاوتی به خود میگیرند:

1- جهت دار: یک پیکان نشان داده میشود و نشان میدهد که رابطه تنها در یک جهت برقرار است.

2- دو جهته: پیوند متقارن نیز خوانده میشود، بدان معناست که رابطه در دو جهت برقرار است.

نکته کلیدی: گراف، نشانگر روابط میان اشیای داده و اشیای برنامه ای است و به کمک آن میتوانید موارد آزمونی به دست آورید که خطاهای مرتبط با این روابط را جستجو میکنند.

پیوند جهت دار، پیوندهای موازی، یونیدون جهت

بیرز چند روش آزمون رفتاری را توصیه میکند که در آن ها از گراف استفاده میشود:

1- مدلسازی جریان تراکنش

2- مدلسازی حالت متناهی

3- مدلسازی جریان داده ها

4- مدلسازی زمان بندی

افراز هم ارزی

افراز هم ارزی یکی از روش های آزمون جعبه سیاه است که دامنه ورودی یک برنامه را با دسته هایی از داده ها تقسیم میکند و موارد آزمون را میتوان از روی آن به دست آورد.

مورد آزمون برای افراز هم ارزی، مبتنی بر تعیین دسته های هم ارزی برای یک شرط ورودی است.

تحلیل مقادیر مرزی:

تعداد خطاهای موجود در مرزهای دامنه ورودی نسبت به مقادیر مرکزی دامنه بیشتر است. به همین دلیل تکنیکی موسوم به تحلیل مقادیر مرزی (BVA) توسعه یافته است. تحلیل مقادیر مرزی، به موارد آزمونی منجر میشود که مقادیر مرزی را امتحان میکنند.

نکته کلیدی: BVA افزایش همارزی را با تأکید بر "لبه های" یک دسته ی هم ارزی بسط میدهد.

آزمون آرایه های متعامد:

ورودی بسیاری از برنامه های کاربردی محدود است. یعنی تعداد پارامترهای ورودی، کوچک و مقادیری که هریک از پارامترها به خود میگیرند دارای رمز مشخصی است. هنگامی که این اعداد بسیار کوچک باشند میتوان تمام حالت های ورودی را در نظر گرفت و پردازش دامنه ورودی را به طور جامع مورد آزمایش قرار داد. ولی با رشد تعداد مقادیر ورودی و تعداد مقادیر مجزا جهت هر عنصر داده ای آزمون جامع غیر عملی و امکانپذیر میشود.

آزمون آرایه های متعامد را میتوان در مورد مسائلی به کاربرد که در آن ها دامنه ورودی نسبتاً کوچک است، ولی اجرای آزمون جامعیت بیش از حد بزرگ است.

نکته کلیدی: به کمک آزمون آرایه های متعامد میتوانید موارد آزمونی طراحی کنید که حداکثر پوشش آزمون را با تعدادی منطقی از موارد آزمون فراهم سازند.

آزمون مبتنی بر مدل:

یک آزمون مبتنی بر مدل (MBT) یک تکنیک آزمون جعبه سیاه است که از اطلاعات موجود در مدل خواسته ها به عنوان مبنایی برای تولید موارد آزمون بهره میبرد.

تکنیک MBT به پنج مرحله نیاز دارد:

1- تحلیل یک مدل رفتاری موجود برای نرم افزار با ایجاد آن

2- مرور مدل رفتاری و مشخص کردن ورودی هایی که نرم افزار را وادار میسازند تا از حالتی به حالت دیگر گذار کند

3- مرور بر مدل رفتاری و توجه به خروجی قابل انتظار از نرم افزار، هنگامی که از حالتی به حالت دیگر گذار میکند

4- اجرای موارد آزمون

5- نتایج واقعی و مورد انتظار را مقایسه کنید و در صورت نیاز، اقدامات تصحیحی را به عمل آورید.

آزمون واسطه گرافیکی کاربر:

واسطه گرافیکی کاربر (GUI) مشکلات جالبی سر راه مهندسی نرم افزار قرار میدهد. به دلیل وجود مؤلفه های قابل استفاده مجدد در محیط های توسعه ی GUI، ایجاد واسطه کاربر، با زمانی کمتر و با دقت بیشتر امکانپذیر شده است. ولی در عین حال، پیچیدگی GUI نیز فزونی یافته است.

آزمون مربوط به سیستم های بی درنگ:

ماهیت وابسته به زمان در بسیاری از کاربردهای بی درنگ، یک عنصر دشوار "زمان" را به آزمون می افزاید. طراح موارد آزمون، نه تنها آزمون جعبه سیاهو جعبه سفید را در نظر بگیرد؛ بلکه باید کنترل رویدادها، زمان بندی داده ها و موازی بودن وظایفی را که با داده ها کار میکنند در نظر بگیرد.

الگوهای مربوط به آزمون نرم افزار:

مسائل رایج در آزمون و راهکارهایی را توصیف میکنند که ممکن است شما را در کار با آن ها یاری دهند.

نکته کلیدی: الگوهای آزمون میتوانند تیم نرم افزار را در برقراری ارتباط اثربخش تر و درباره ی آزمون ها و درک بهتر نیروهای منجر به یک روش آزمون خاص یاری دهند.

فصل 19: تحویل داده نشد.

فصل 20: آزمون برنامه های کاربردی تحت وب

مفهوم آزمون برای برنامه های تحت وب

آزمون : فرایند تمرین دادن نرم افزار با هدف یافتن خطاهاست . برای درک اهداف آزمون در حیطه مهندسی وب باید ابعاد بسیاری از کیفیت برنامه های تحت وب را در نظر گرفت آزمون در حیطه مهندسی وب ، باید ابعاد بسیاری از کیفیت برنامه های تحت وب را در نظر گرفت.

کیفیت در یک برنامه تحت وب، نتیجه طراحی خوب است. محتوا در هر دو سطح نحوی و معنایی ارزیابی می شود 1- در سطح لغوی ، املاي واژه علامت گذاری و گرامر و ...

2- در سطح معنایی ، درستی ، سازگاری ، و فقدان اجسام بررسی می شود.

خطاهای موجود در یک محیط برنامه ی تحت وب:

1- چون بسیاری از آزمون ها ی برنامه تحت وب مشکلاتی را آشکار می کنند که نخستین بار به چشم کلانیت می آید ، غالباً نشانه ای از خطا را می بینند، نه خود خطارا.

2- گرچه برخی خطاها نتیجه ی طراحی نادرست هستند ولی بسیاری از خطاها را می توان تا پیکر بندی برنامه تحت وب دنبال کرد.

3- برخی خطاها از محیط عملیاتی ایستا ناشی می شود در حالی که خطاها را می توان تا پیکر بندی برنامه تحت وب دنبال کرد.

4- برخی خطاها از محیط عملیاتی ایستا ناشی می شود در حالی که خطاهای دیگر را می توان به محیط عملیاتی ایستا نسبت داد و...

راهبرد آزمون: همان اصول پایه ای مربوط به آزمون همه ی نرم افزار ها مد نظر است . که به طور خلاصه : مدل محتوای برنامه تحت وب مرور می شود تا خطاها بر ملا گردد.

مدل واسط مرور می شود تا اطمینان حاصل شود که همه ی پرونده ها ی کاربرد قابل پاسخگویی است.

گشت واگذار در سراسر معماری آزمایش می شود. آزمون کارایی اجرا می شود و ...

برنامه ریزی آزمون :برخی سازندگان برنامه ریزی نمی کنند آنها فقط شروع می کنند به این امید که شاید یک شاهکار ایجاد کنند. ولی برنامه ریزی بسیار ضروری است.

فرآیند آزمون : با آزمون هایی آغاز می شود که محتوای عملیات را که به چشم کاربرنهایی می آید، تمرین می دهد.

آزمون محتوا: در آزمون محتوا دو بخش مرور و تولید موارد آزمون قابل اجرا باهم ترکیب می شود.

اهداف آزمون محتوا: سه هدف مهم 1- کشف خطاهای نحوی 2- کشف خطاهای معنایی 3- خطاهای موجود در سازماندهی

آزمون بانک اطلاعاتی: در این آزمون اشیای محتوایی پویاست.

آزمون وسط کاربر: در سه نقطه متمایز رخ می دهد. 1- طی مرحله تحلیل خواسته ها 2- طی طراحی و 3- طی آزمون

راهبرد آزمون واسط: سازوکارهای تعامل را تمرین می دهد. و جنبه های زیبایی شناختی واسط کاربر را اعتبار سنجی می کند. راهبرد کلی عبارت است از : 1- کشف خطای مرتبط با سازو کارهای خاص واسط 2- کشف خطاهای موجود در روش پیاده سازی معنا شناسی گشت و گذار

آزمون سازو کارهای واسط: هنگامی که یک کاربری با یک برنامه تحت وب تعامل می کند ، این تعامل از طریق یک یا چند ساز و کار واسط رخ می دهد.

آزمون معنا شناختی واسط: وقتی که هر کلام از سازوکارهای واسط، مورد آزمون واحد قرار گرفت، کانون توجه آزمون به معنا شناسی واسط تغییر می کند . و این را تعیین می کند که طراحی تا چه حد ، کاربران را در نظر دارد، راهنمایی های روشنی را ارائه می دهد. با زخورد ها را تحویل می دهد.

آزمون های قابلیت استفاده : آزمون های قابلیت استفاده مشابه با آزمایش معنا شناختی واسط است. از این لحاظ که این آزمون نیز میزان اثر بخش تعامل کاربران با برنامه تحت وب ارزیابی می شود . مرور ها و آزمون های قابلیت استفاده به این منظور طراحی شوند که تعیین کنند واسط برنامه تحت وب تا چه میزان کارها را برای کاربر آسان می کند.

آزمون های سازگاری: کامپیوترها، دستگاه نمایش، سیستم عامل، مرورگرها می توانند تاثیر چشمگیری بر عملکرد برنامه تحت وب بگذارند. در برخی موارد مسائل سازگاری کوچک هیچ مشکل چشمگیری به بار نمی آورد. ولی در سایر موارد خطاهای جدی ممکن است مشاهده شود. مثلا سرعت دانلود ممکن است غیر قابل قبول باشد . و این آزمون سازگاری ***** دارد. این مشکلات را قبل از آنلاین شدن برنامه تحت وب کشف کند. هدف این آزمون ، کشف خطاها یا مشکلاتی در اجراست تا اختلاف های پیکر بندی قابل رد گیری باشند.

آزمون در سطح مولفه ها : که گاهی آزمون توابع نامیده می شود: مجموعه ای از آزمون ها را کانون توجه ار می دهد که سعی در کشف خطاهای موجود در توابع برنامه های تحت وب دارند. موارد آزمون در سطح مولفه ها به وسیله ورودی در سطح فرم ها طراحی می شود . هنگامی که داده های فرم ها تعیین شدند، کاربر یک دکمه یا سازوکار کنترلی دیگری را برای شروع اجرا انتخاب می کند. هر مورد آزمون در سطح مولفه ها کلیه مقادیر ورودی و خروجی مورد انتظار از مولفه ها را مشخص می کند، خروجی واقعی که به عنوان نتیجه ای از آزمون تولید می شود برای ارجاهای بعدی در اثبات پشتیبانی و نگهداری ثبت می شود.

آزمون گشت و گذار و نخستین مرحله از آزمون گشت و گذار ، در واقع طی آزمون واسط آغاز می شود. سازوکارهای گشت و گذار ، آزمایش می شوند تا اطمینان حاصل شود که هر کدام وظیفه خاص خود را اجرا می کند. آزمون معنا شناختی گشت و گذار: واحد معنا شناختی گشت و گذار به عنوان مجموعه ای از اطلاعات و ساختارهای گشت و گذاری مرتبط دانستیم که با همکاری یکدیگر، زیر مجموعه ای از خواسته های مرتبط کاربر را برآورده می سازند. آزمون گشت و گذار، همانند آزمون واسط و قابلیت استفاده ، باید توسط هر تعداد ممکن از هر هیئت ها اجرا شوند.

آزمون پیکربندی: تغییر پذیری و ناپایداری ، عوامل مهمی هستند که آزمون برنامه تحت وب را به چالش می کشد. وظیفه آزمون پیکر بندی، تمرین دادن هر پیکر بندی ممکن در طرف کلانیت نیست. در عوض باید مجموعه ای از پیکر بندی های محتمل در طرف کلانیت و در طرف سرور را بیازماید تا اطمینان حاصل شود که تجربه ی کاربر، روی همیه آنها یکسان خواهد بود و خطاهایی را که ممکن است خاص یک پیکربندی ویژه باشند، جدا کند.

مسائل طرف سرور: موارد آزمون پیکربندی در طرف سرور طوری طراحی می شوند که وارد م @@@ کنند آیا اطلاعات پیش بینی شده برای سرور می توانند بدون خطا برنامه تحت وب را پشتیبانی کنند. از جمله پرسش هایی که باید طی آزمون پیکر بندی طرف سرور پرسید عبارتند از:

آیا برنامه تحت وب به طور کام باسیستم عامل سرور سازگار است؟

آیا برنامه تحت وب از انسجام مناسب با نرم افزار بانک اطلاعاتی برخوردار هستند؟

آیا برنامه تحت وب به تفاوت نسخه در نرم افزار بانک اطلاعاتی حساس است؟

مسائل طرف کلانیت : در طرف کلانیت آزمون های پیکر بندی . بر سازگاری با پیکربندی های حاوی یک یا چند ترکیب چایگشتی از مولفه های زیر تاکید دارند:

سخت افزار CPU ، حافظه، دیسک ها و دستگاه چاپ

سیستم عامل windows ، linux ، یک سیستم عامل تلفن همراه

نرم افزار مرورگر، Fire fox ، chrome ، و ...

آزمون امنیت : امنیت برنامه تحت وب موضوعی پیچیده است که باید پیش از دستیابی به آزمون امنیتی اثر بخش آن را به طور کامل درک کرد.

آزمون های امنیتی طوری طراحی می شوند که آسیب پذیری های محیط طرف کلانیت ارتباطات شبکه ای که در تبادل اطلاعات میان سرور و کلانیت رخ می دهند و محیط سرور را بر ملا سازند به هر کدام از دامنه ها می توان حمله کرد و کشف نقاط ضعفی که توسط افراد سودجو ممکن است مورد سوء استفاده قرار گیرد. وظیفه ی آزمون گرامینی است.

آزمون کارایی: هیچ چیز ناراحت کننده تر از این که برنامه ی تحت وب نیست که چند دقیقه وقت صرف دانلود محتوا کند، در حالی که سایت های رقیب همان محتوا را در عرض چند ثانیه دانلود می کنند. از آزمون کارایی برای کشف مسائل کارایی استفاده می شود که ممکن است در اثر فقدان منابع طرف سرور، پهنای باند نامناسب برای شبکه و سایر مسائل نرم افزار که ممکن است به کاهش کارایی کلانیت - سرور بینجامد، رخ می دهد. هدف دوگانه دنبال می شود:

- درک چگونگی پاسخگویی سیستم با افزایش بار تحمیل شده
- جمع آوری معیارهایی که به اصطلاحاتی در طراحی برای بهبود بخشیدن به کارایی می انجامد
اهداف آزمون کارایی: آزمون کارایی برای شبیه سازی شرایط ازدحام بار در جهان واقعی طراحی می شوند. آزمون کارایی به پرسش های زیر پاسخ می دهد.

- 1- کدام مولفه سیستم مسئول تنزل کارایی اند.
- 2- آیا تنزل کارایی بر امنیت سیستم تاثیر دارد
- 3- آیا تنزل کارایی بر درآمد شرکت تاثیر دارد..

آزمون ازدحام بار: هدف آزمون ازدحام بار، تعیین چگونگی پاسخگویی برنامه های تحت وب و محیط سرور به انواع شرایط ازدحام بار است.

آزمون فشار: آزمون فشار ادامه آزمون ازدحام بار است. و هدف از این آزمون ها پاسخ دادن به هر کدام از پرسش های زیر است:

- 1- آیا با فراتر رفتن از ظرفیت ها، سیستم «به ملایمت» تنزل می یابد یا سرور از کار می افتد؟
- 2- آیا با فراتر رفتن از حد ظرفیت، تراکنش ها از بین می روند؟
- 3- آیا با فراتر رفتن از حد ظرفیت، انسجام داده ها تاثیر می پذیرد؟

فصل 21: مدل سازی و واری رسمی

دو روش مهندسی نرم افزار پیشرفته-مهندسی نرم افزار اتاق تمیز و روش های رسمی-با فراهم ساختن یک رویکرد ریاضی-محور برای برنامه ریزی مدل سازی و توانایی واری مدل حاصل،به تیم نرم افزاری کمک می کنند تا «کار را در همان بار نخست درست انجام دهد» مهندسی نرم افزار اتاق تمیز بر واری ریاضی پیش از شروع ساخت برنامه و بر تایید قابلیت اطمینان به عنوان بخشی از فعالیت آزمون تاکید دارد.در روش های رسمی از نظریه مجموعه ها و نماد گذاری منطقی برای ایجاد بیان واضحی از حقایق (خواسته ها) استفاده می شود که می توان آنها را برای بهبود بخشیدن به صحت و درستی (و حتی اثبات آن)تحلیل کرد.خط مبنای هر دو روش،ایجاد نرم افزاری با مقادیر بسیار پایین خطاست.

اشتباهات باعث دوباره کاری می شوند.دوباره کاری زمان می برد و هزینه ها را افزایش می دهد.بهرتر نیست اگر بتوانیم تعداد اشتباهات(خطاها)را در زمان طراحی و ساخت نرم افزار کاهش دهیم؟

مدل های خواسته ها و طراحی با به کارگیری یک نمادگذاری تخصصی ایجاد می شوند که قابلیت واری ریاضی را داشته باشند.مهندسی نرم افزار اتاق تمیز،از نمایش ساختارهای چهارگوش استفاده می کند که سیستم (یا جنبه ای از سیستم)را در سطح مشخصی از انتزاع کپسوله می کنند.واری،هنگامی به کار برده می شود که طراحی ساختارهای چهارگوش کامل باشد.هنگامی که صحت برای هر ساختار چهارگوش به تایید رسید،آزمون کاربرد آماری آغاز می شود.روش های رسمی،با به کارگیری نمادها و مفاهیم نظریه مجموعه ها برای

تعریف داده های ثابت، حالت ها و عملیات های مربوط به یک وظیفه سیستمی، خواسته های نرم افزار را به نمایشی رسمی تر ترجمه می کنند.

بر خلاف مرور و آزمون که پس از توسعه ی مدل ها و کدها آغاز می شوند، مدل سازی و واریسی رسمی شامل روش های مدل سازی تخصص یافته ای می شود که در کنار رویکردهای واریسی تجویزی به کار برده می شوند. بدون رویکردهای مدل سازی مناسب، واریسی را نمی توان به انجام رساند.

مهندسی نرم افزار اتاق تمیز از یک نسخه ی تخصص یافته از مدل نرم افزار افزایشی است که در فصل 2 معرفی شد. چند تیم نرم افزاری کوچک و مستقل، «لوله ای از نسخه های نرم افزار» [b94Lin] را توسعه می دهند. هر نسخه پس از این که به تایید رسید به کل سیستم افزوده می شود. از این رو، قابلیت عملیاتی سیستم با گذر زمان رشد می کند.

در داخل لوله ی نسخه های اتاق تمیز، وظایف زیر باید به انجام برسند:

برنامه ریزی برای نسخه ها، جمع آوری خواسته ها، مشخصه ی ساختار چهارگوش، طراحی رسمی، واریسی، تولید، بازرسی و واریسی کدها.

برنامه ریزی برای آزمون های آماری

آزمون کاربرد آماری

صدور گواهی

مشخصات عملیاتی

در رویکرد مدل سازی در مهندسی نرم افزار اتاق تمیز، از روش موسوم به تعیین مشخصات ساختارهای چهارگوش استفاده می شود. یک «چهارگوش» سیستم (یا جنبه ای از سیستم) را در سطحی از جزئیات پنهان سازی می کند. از طریق فرایند پالایش مرحله به مرحله و پرداختن به جزئیات، چهارگوش ها به صورت یک سلسله مراتب پالایش می شوند که در آن هر چهار گوش دارای شفافیت ارجاعی است. یعنی، «محتوای اطلاعاتی هر مشخصه برای تعریف پالایش آن کفایت می کند، بدون این که به پیاده سازی هیچ جعبه دیگری وابسته باشد» [Lin94b]. به این ترتیب، تحلیل گر می تواند سیستم را به صورت سلسله مراتبی با حرکت از نمایش اساسی در بالا تا جزئیات خاص پیاده سازی در پایین، افزایش دهد.

از سه نوع چهار گوش استفاده می شود:

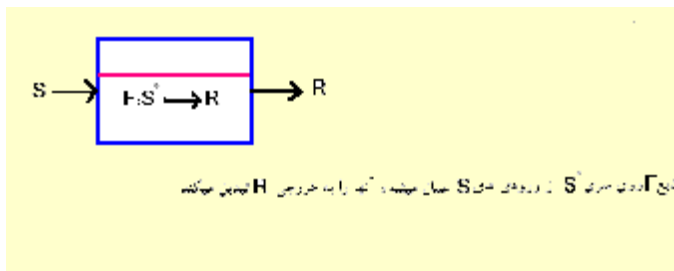
چهار گوش سیاه (Black Bok) چهار گوش سیاه، رفتار یک سیستم یا بخشی از یک سیستم را مشخص می کند.

چهار گوش حالت (State Box). چهار گوش حالت، سرویس ها (عملیات ها) و داده های حالت را به شیوه ای مشابه با اشیا کپسوله می کنند.

چهار گوش شفاف (Clear Box). توابع گذاری (transition functions) که توسط چهار گوش حالت مشخص می شوند، در چهارگوش شفاف تعریف می شوند.

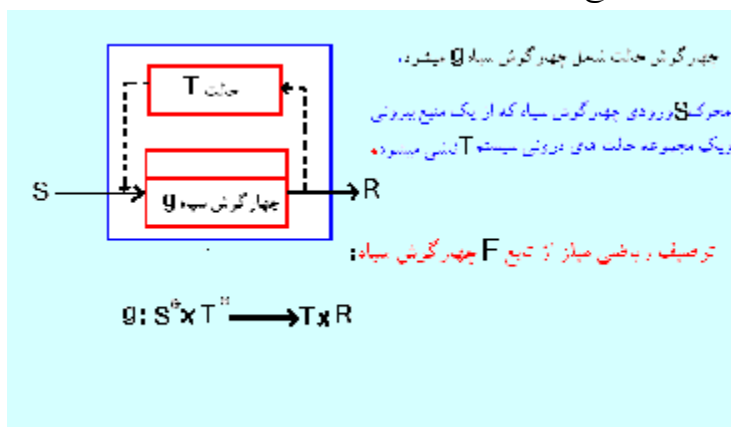
مشخصات چهار گوش سیاه

مشخصات چهار گوش سیاه، توصیف گر انتزاع، محرک ها و پاسخ با استفاده از نمادگذاری نشان داده در شکل 3-21 است [Mil88]. تابع f روی سری S^* از ورودی ها (محرک های) S اعمال می شود و آن ها را به خروجی (پاسخ) R تبدیل می کند. برای مولفه های یک نرم افزار ساده، f ممکن است یک تابع ریاضی باشد، ولی در کل، f با بکارگیری زبان طبیعی (یک زبان رسمی برای تعیین مشخصات) توصیف می شود.

مشخصات چهار گوش حالت

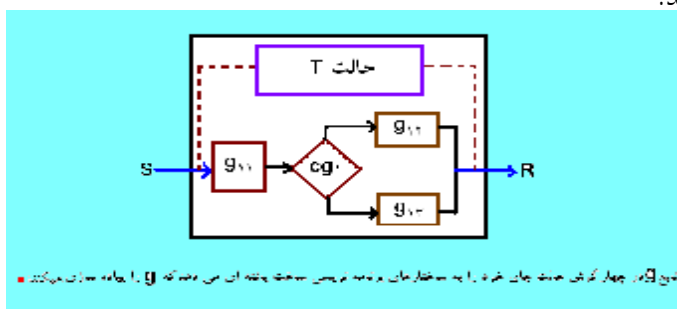
چهار گوش حالت «تعمیم ساده ای از یک ماشین حالت است» [Mil88]. با به خاطر آوردن بحث مدل سازی رفتاری و نمودارهای حالت در فصل 7، هر حالت یک شیوه ی مشاهده پذیر از رفتار سیستم است. با رخ دادن پردازش، سیستم به رویدادها (محرک ها) با انجام گذار از حالت فعلی به حالت جدید پاسخ می دهد. با انجام این گذار، ممکن است کنشی رخ دهد. چهار گوش حالت از یک انتزاع داده ای برای تعیین گذار به حالت بعدی واکنش (پاسخی) استفاده می کند که در نتیجه ی گذار رخ می دهد.

مشخصه ی چهار گوش شفاف

مشخصات چهار گوش شفاف، همسویی تنگاتنگی با طراحی روالی و برنامه نویسی ساخت یافته دارد. در اصل، زیر تابع g را پیاده سازی می کند.

به عنوان مثال، چهار گوش شفاف نشان داده شده در شکل 5-21 را در نظر بگیرید. چهار گوش سیاه g که در شکل 3-21 نشان داده شده، جای خود را به یک ساختار ترتیبی می دهد که شامل یک ساختار شرطی می شود. این ها نیز به نوبه خود و در ادامه ی پالایش مرحله ای به چهار گوش هایی با سطح پایین تر قابل پالایش هستند.

طراحی اتاق تمیز

در مهندسی نرم افزار اتاق تمیز، از فلسفه ی برنامه نویسی ساخت یافته، استفاده ی گسترده به عمل می آید ولی در این مورد، برنامه نویسی ساخت یافته بسیار شدیدتر استفاده می شود.

توابع پردازشی پایه (که طی پالایش های اولیه مشخصات توصیف می شوند) با استفاده از یک «روش بسط مرحله ای توابع ریاضی به ساختارهای زیر تابع ها و ارتباط های منطقی» مانند [if-then-else]، پالایش می شوند که در آن، این بسط، آن قدر ادامه می یابد تا همه ی زیر تابع های شناسایی شده را بتوان مستقیماً به زبان برنامه نویسی به کار رفته برای پیاده سازی بیان کرد. [Dye92]

از رویکرد برنامه نویسی ساخت یافته می توان به طور اثر بخش برای پالایش تابع استفاده کرد.

پالایش طراحی

هر مشخصه ی چهار گوش شفاف، نشان گر طراحی یک روال (زیر تابع) لازم برای محقق ساختن یک گذار چهار گوش حالت است. در داخل یک چهار گوش شفاف، از ساختارهای برنامه نویسی ساخت یافته و پالایش مرحله ای برای پایش جزئیات روالی استفاده می شود. برای مثال، تابع f به یک سری زیر تابع های h و g پالایش می شود. این زیر تابع ها نیز به نوبه ی خود ساختارهای شرطی (مانند-do) while, if-then-else پالایش می شوند. پالایش باز هم ادامه می یابد تا این که جزئیات روالی کافی برای ایجاد مولفه ی مورد نظر موجود باشد.

تیم اتاق تمیز در هر سطح از پالایش، یک واریسی صحت رسمی انجام می دهد. برای دستیابی به این منظور، مجموعه ای از شرایط عمومی صحت، به ساختارهای برنامه نویسی ساخت یافته متصل می شوند. اگر تابع h به یک سری h و g بسط داده شود، شرط صحت برای همه ی ورودی های h عبارت است از:

آیا g و پس از آن f, h را انجام می دهند؟

هنگامی که p به یک ساختار شرطی به شکل $\text{if } \langle c \rangle \text{ then } q \text{ else } r$ پالایش شود، شرط صحت برای کلیه ورودی های p عبارت است از:

هر گاه $\langle c \rangle$ درست باشد آیا p, q را انجام می دهد؛ و هر گاه $\langle c \rangle$ نادرست باشد، آیا q, r را انجام می دهد؟

هنگامی که تابع m به صورت یک حلقه پالایش شود، شرط های درستی برای همه ی ورودی های m عبارتند از:

آیا پایان یافتن حلقه تضمین شده است؟

هر گاه $\langle c \rangle$ درست باشد آیا n که پس از آن m را انجام می دهد؛ و هر گاه $\langle c \rangle$ نادرست باشد، آیا با جا انداختن حلقه، هنوز m انجام می شود؟

هر بار که یک چهار گوش شفاف به سطح بعدی جزئیات پالایش شود، این شرط های درستی اعمال می شوند.

واریسی طراحی

باید توجه داشته باشید که استفاده از ساختارهای برنامه نویسی ساخت یافته، تعداد آزمون های درستی را که باید اجرا شود، محدود می کند. برای ساختارهای ترتیبی یک شرط؛ دو شرط برای if-then-else و سه شرط برای حلقه ها چک می شود.

برای نشان دادن واریسی برای یک طراحی روالی از مثال ساده ای استفاده می کنیم که نخستین بار توسط لینگر، میلز و ویت [Lin79] معرفی شده است. هدف، طراحی و واریسی برنامه کوچکی است که Y، جزء صحیح جذر یک عدد صحیح X را می دهد.

برای اثبات صحت طراحی، لازم است شرط های yes.cont.loop.init و exit که در تمامی حالت ها اثبات شوند. این اثبات ها را گاهی اثبات فرعی می نامند.

آزمون اتاق تمیز

راهبرد و تاکتیک های آزمون اتاق تمیز با رویکردهای سنتی آزمون تفاوت بنیادی دارند. در روش های سنتی یک مجموعه موارد آزمون به دست می آید که خطاهای طراحی و کد نویسی را کشف می کنند. هدف آزمون اتاق تمیز، اعتبار سنجی خواسته های نرم افزار است و برای این منظور نشان می دهد که یک نمونه آماری از موارد آزمون با موفقیت اجرا شده است.

آزمون کاربرد آماری (Statistical Use Testing)

کاربر یک برنامه کامپیوتری، به ندرت نیاز پیدا می کند تا جزئیات فنی طراحی را بداند. رفتار برنامه که به چشم کاربر می آید، به وسیله ی ورودی ها و رویدادهایی تعیین می شوند که غالباً توسط کاربر تولید می شوند. ولی در سیستم های پیچیده، طیف ورودی ها و رویدادهای

ممکن (یعنی use case ها) می تواند بی اندازه گسترده باشد. چه زیر مجموعه ای از use case ها به طور مناسب، رفتار برنامه را واری می کند؟

این نخستین پرسشی است که آزمون کاربرد آماری باید به آن بپردازد.

آزمون کاربرد آماری «در کل عبارت است از آزمون نرم افزار به شیوه ای که کاربران تمایل به استفاده از آن دارند» [Lin94b]. تیم های آزمون اتاق تمیز (که تیم های تایید نیز نامیده می شوند) برای نیل به این مقصود، باید یک توزیع احتمال کاربرد برای نرم افزار تعیین کنند. مشخصات (چهارگوش سیاه) برای هر نسخه از نرم افزار تحلیل می شود تا مجموعه ای از محرک ها (رویدادها یا ورودی ها) که باعث تغییر رفتار نرم افزار می شوند، تعریف شوند.

صدور گواهی (Certification)

در حیطه ی مهندسی نرم افزار اتاق تمیز، تایید به این معناست که قابلیت اطمینان را [که توسط میانگین شکست (MTTF) سنجیده می شود] برای هر یک از مولفه ها می توان مشخص کرد.

رویکرد تایید شامل پنج مرحله می شود [Woh94] (1) سناریوهای کاربرد باید ایجاد شوند، (2) پروفایل کاربرد مشخص می شود، (3) موارد آزمون از روی پروفایل ایجاد می شوند، (4) آزمون ها اجرا و داده های مربوط به شکست ها، ثبت و تحلیل می شوند. (5) قابلیت اطمینان، محاسبه و تایید می شود. مراحل 1 تا 4 را در بخش قبل مورد بحث قرار دادیم. تایید برای مهندسی نرم افزار اتاق تمیز به ایجاد سه مدل نیاز دارد [Poo93]:

مدل نمونه برداری. آزمون نرم افزار، m مورد آزمون تصادفی را اجرا می کند و اگر هیچ شکستی مشاهده نشود یا تعداد مشخصی از خطا رخ دهد، تایید انجام می شود. مقدار m به روش ریاضی به دست می آید تا اطمینان حاصل شود که قابلیت اطمینان لازم وجود دارد. مدل مولفه ها، سیستمی متشکل از n مولفه باید تایید شود. مدل مولفه ها به تحلیل گر این امکان را می دهد تا احتمال شکست مولفه ی آقبل از کامل شدن سیستم را تعیین کند.

مدل تایید. قابلیت اطمینان کل سیستم، پیش بینی می شود و به تایید می رسد.

مفاهیم روش های رسمی

در فرهنگ بزرگ مهندسی نرم افزار [Mar01]، روش های رسمی به شیوه زیر تعریف می شوند:

روش های رسمی به کار رفته در توسعه ی سیستم های کامپیوتری، تکنیک هایی با اساس و پایه ریاضی برای توصیف خواص سیستم هستند. این روش های رسمی، چارچوب هایی فراهم می آورند که از طریق آن ها می توان سیستم ها را به شیوه ای سیستماتیک و پیش بینی شده، مشخص کرد، توسعه داد و واری کرد.

خواص مطلوب یک مشخصه ی رسمی - سازگاری، کامل بودن و فقدان ابهام - اهداف همه ی روش های تعیین مشخصات هستند. به هر حال، زبان به کار رفته برای تعیین مشخصات در روش های رسمی که پایه ای ریاضی دارند، احتمال دستیابی به این خواص را به مراتب افزایش می دهد. قالب نحوی رسمی یک زبان تعیین مشخصات (بخش 7-21) تفسیر خواسته ها یا طراحی را تنها در یک جهت میسر می سازد یعنی در جهت حذف ابهامی که غالباً هنگام تفسیر یک زبان طبیعی (مثلاً فارسی) یا نماد گذاری گرافیکی (مثلاً UML) توسط خواننده رخ می دهد. به کمک امکانات توصیفی نظریه مجموعه ها و نماد گذاری منطقی، می توان خواسته ها را به وضوح و روشنی بیان کرد. برای سازگاری، خواسته های بیان شده در یک نقطه از مشخصات نباید با خواسته هایی در جای دیگر در تناقض باشند. سازگاری با اثبات ریاضی این نکته محقق می شود که حقایق اولیه را می توان به طور رسمی (با استفاده از قواعد استنباط) در گزاره های بعدی موجود در مشخصات، تصویر کرد. برای معرفی مفاهیم روش های رسمی، به بررسی چند مثال ساده برای روشن شدن کاربرد مشخصه ی ریاضی می پردازیم بی آنکه خود را بیش از حد غرق جزئیات ریاضی کنیم.

استفاده از نماد گذاری ریاضی برای مشخصه ی رسمی

برای نمایش کاربرد نماد گذاری ریاضی در مشخصه ی رسمی یک مولفه ی نرم افزار، به همان مثال مدیریت بلوک ها خواهیم پرداخت که در بخش 5-21 بحث شد. گفتیم که مولفه ی مهمی از سیستم عامل، فایل های ایجاد شده توسط کاربران را نگهداری می کند. مدیریت بلوک ها، مخزنی از بلوک های استفاده نشده را نگهداری می کند و در عین حال حساب بلوک هایی را هم دارد که در حال حاضر مورد استفاده هستند. هنگامی که بلوک ها از یک فایل حذف شده آزاد شدند، معمولاً به صف بلوک هایی افزوده می شوند که در انتظارند تا به مخزن بلوک های استفاده نشده اضافه شوند. طرحی از این فرایند در شکل 8-21 ارائه شده است.

مجموعه ای با نام **BLOCKS** شامل شماره ی تمامی بلوک ها می شود. **ALLBlocks** مجموعه ای از بلوک هاست که بین 1 تا **MaxBlocks** قرار می گیرد. حالت توسط دو مجموعه و یک دنباله مدل سازی می شود. این دو مجموعه عبارتند از **used** و **free** هر دو مجموعه حاوی بلوک هستند-مجموعه ی **used** حاوی بلوک هایی است که هم اکنون در فایل استفاده شده اند و مجموعه ی **free** حاوی بلوک هایی است که برای فایل های جدید در دسترس اند. دنباله حاوی مجموعه ای از بلوک هایی خواهد بود که آماده ی آزاد شدن از فایل های حذف شده اند. حالت را می توان به صورت زیر توصیف کرد:

Used, free: P BLOCKS

BlockQueue: seq P BLOCKS

این توصیف، شباهت بسیار به اعلان متغیرهای برنامه دارد. و بیان می کند که **used** و **free** مجموعه ی بلوک ها خواهند بود و **BlockQueue** یک دنباله است که هر عنصر از آن، مجموعه ای از بلوک هاست. ثابت داده ای را می توان به صورت زیر نوشت:

$used \cap free = \emptyset$

$used \cap free = AllBlocks$

$\forall i: dom BlockQueue \rightarrow BlockQueue_i \text{ used}$

$\forall i, j: dom BlockQueue \rightarrow j \neq i \Rightarrow BlockQueue_i \cap BlockQueue_j = \emptyset$

زبان های تعیین مشخصات رسمی

زبان های تعیین مشخصات رسمی معمولاً از سه مولفه اصلی تشکیل می شود: (1) یک قالب نحوی که تعیین می کند مشخصات با چه نماد گذاری خاصی باید ارائه شود، (2) معنا شناختی برای کمک به تعریف «مجموعه اشیاء مرجع» [Win90] که برای توصیف سیستم به کار گرفته خواهد شد و (3) مجموعه ای از روابط که قواعدی را تعریف می کنند که نشان می دهند کدام اشیاء به طور مناسب در مشخصه صدق می کنند.

مجموعه متنوعی از زبان های تعیین مشخصات رسمی هم اکنون در حال استفاده است.

[Jon91]VDM و [Gu93]LARCH، [ISO02]Z، [OMG03b]OCL چند نمونه از زبان های تعیین مشخصات رسمی اند.

زبان قید و بند اشیا (OCL)

زبان قید و بند اشیا (OCL) یک نماد گذاری رسمی است که طوری توسعه یافته است که کاربران **UML** بتوانند دقت بیشتری به مشخصات خود بیفزایند. همه ی قدرت منطق و ریاضیات گسسته، در این زبان در دسترس قرار دارد. ولی، طراحان، (OCL) تصمیم گرفته اند که در گزاره های (OCL) فقط از کاراکترهای **ASCII** (به جای نماد گذاری سنتی ریاضی) استفاده شود. این باعث می شود که زبان مذکور نزد افرادی که میانه ی چندان خوبی با ریاضیات ندارند، ظاهری دوست داشتنی تر بگیرد و کامپیوتر راحت تر بتواند آن را پردازش کند. ولی این باعث می شود که (OCL) گاهی ظاهر کلامی به خود بگیرد.

خلاصه ای از نماد گذاری (OCL)

OCL عملیات های توکاری را فراهم می سازد که عملگرهای منطقی و مجموعه ها، مشخصات سازنده و ریاضیات وابسته به این مباحث را پیاده سازی می کنند.

عبارت های **OLC** که نمودار کلاس ها را تکمیل می کنند، متناظر با شش بخش از ثابت ها هستند.

1- هیچ بلوکی هم به عنوان استفاده شده و هم به عنوان استفاده نشده علامت زده نمی شود.

Context BlockHandler inv:

(self.used->intersection(self.free))->isEmpty()

توجه دارید که هر عبارت با واژه کلیدی **context** آغاز می شود. این واژه نشان گر عنصری از نمودار **UML** است که عبارت بر آن قید و بند می گذارد. به طریق دیگر، می توانید قید و بند را مستقیماً روی نمودار **UML** بگذارید و آن را با آکلاد {} محصور کنید. واژه کلیدی **self** در اینجا به نمونه ای از **BlockHandler** اشاره دارد؛ در مورد بعدی، آن گونه که در **OCL** رواست، **self** را حذف خواهیم کرد.

2- همه ی مجموعه بلوک های موجود در صف، زیر مجموعه هایی هستند از مجموعه بلوک هایی که در حال حاضر مورد استفاده اند.

Context BlockHandler inv:

blockQueue->forall(aBlockset | used->includesAll(aBlockset))

3- هیچ عنصری از صف حاوی تعداد بلوک های یکسان نیست.

Context BlockHandler inv:

blockQueue->forall(aBlockset1, Blockset2 |

Blockset1<>Blockset2 implies

Blockset1.elements.number->excludesAll(Blockset1, Blockset2))

عبارت قبل از **implies** لازم است تا اطمینان حاصل شود که از جفت های حاوی دو بلوک یکسان چشم پوشی می شود.

4- مجموعه بلوک های استفاده شده و بلوک هایی که استفاده نشده اند برابر با مجموعه کل بلوک های تشکیل دهنده فایل ها خواهد بود.

Context BlockHandler inv:

allBlock=used->union(free)

5- مجموعه بلوک های استفاده نشده فاقد بلوک های تکراری خواهد بود.

Context BlockHandler inv:

Free->isUnique(aBlocks | aBlocks.number)

6- مجموعه بلوک های استفاده شده فاقد بلوک های تکراری خواهد بود.

Context BlockHandler inv:

Used->isUnique(aBlock | aBlocks.number)

زبان تعیین مشخصات Z

Z (با تلفظ زد) یک زبان تعیین مشخصات است که در جامعه ی روش های رسمی، کاربردی گسترده دارد. در زبان **Z** مجموعه های نوع دار، رابطه ها و وظایف در حیطه ی منطق گزاره ای مرتبه ی اول به کار برده می شوند تا شیماها (schema) را بسازند- شیما ابزاری برای ساختاردهی به مشخصه ی رسمی است. مشخصات **Z** به صورت مجموعه ای از شیماها سازماندهی می شوند- زبانی ساختاری که متغیرها را معرفی کرده واسطه میان این متغیرها را مشخص می سازد. شیما اساساً همان مولفه ی زبان برنامه نویسی در مشخصه ی رسمی است. از شیماها در ساختاردهی به مشخصه رسمی استفاده می شود، درست همان گونه که مولفه ها در ساختاردهی به سیستم به کار می روند.

یک شیما داده های انبار شده ای را توصیف می کند که سیستم به آن ها دستیابی دارد و آن ها را تغییر می دهد. در حیطه ی **Z**، این را «حالت» می نامند. این کاربرد واژه ی حالت در **Z** قدری با کاربرد آن در بقیه ی کتاب تفاوت دارد. به علاوه، شیما، عملیات هایی را توصیف می کند که برای تغییر دادن حالت و روابطی به کار می روند که در داخل سیستم رخ می دهند.

که اعلان ها، متغیر های تشکیل دهنده حالت سیستم را معین می کنند و ثابت ها، قید و بندهای حاکم بر شیوه ی تکامل حالت را تعیین می کنند.

جدول خلاصه نماد گذاری **Z**

نمادگذاری **Z** مبتنی بر نظریه ی مجموعه های نوع دار و منطق گزاره ای مرتبه ی اول است. **Z**، ساختاری به نام شیما ارائه می دهند که از آن برای توصیف فضای حالت و عملیات های مشخصه استفاده می شود. در زبان **Z**، شیمای **X** به شکل زیر مشخص می شود.

فصل 22 : مدیریت پیکر بندی نرم افزار

زمانی که یک نرم افزار کامپیوتری ساخته می شود تغییراتی در آن رخ داده می شود که در جهت کنترل این تغییرات از مدیریت پیکر بندی نرم افزار یا (SCM) که یک فعالیت چتری است، استفاده می شود. که SCM وظیفه ی شناسایی ، کنترل ، ممیزی و گزارش اصلاحات است.

مدیریت پیکر بندی نرم افزار

خروجی فرآیند نرم افزار ، اطلاعاتی است که به سه گروه عمده قابل تقسیم است.

که به (1) برنامه های کامپیوتری (2) مستندات (3) داده ها

که در مجموع پیکربندی نرم افزار نام دارند

با پیشرفت فرآیند نرم افزار، تعداد آیتم های پیکر بندی نرم افزار (Sciها) به سرعت رشد می کند . اگر هر Sci فقط شامل Sci های دیگر می شد مشکلی وجود نداشت . عامل دیگری به عنان تغییر در فرآیند دخالت کند. Sci (مجموعه ای از اشیای مرتبط به هم را تشکیل می دهد).

چهار منبع اصلی برای این تغییرات ذکر شده است. 1- شرایط بازاری ، تجاری جدید

2- نیازهای جدید ذی نفع که اصلاحاتی را در داده تولید شده توسط سیستم های اطلاعاتی طلب می کنند.

3- سازماندهی مجدد یا رشد 4- قید و بندهای بودجه ای یا زمان بندی که باعث تعریف مجدد محصول می شود SCM یک فعالیت تضمین کیفیت نرم افزار است.

سناریوی SCM

یک سناریوی CM شامل اجزا زیر است.

1- مدیر پروژه : که مسئولیت گروه نرم افزار رو به عهده دارد. هدف مدیر حصول اطمینان از اینکه محصول در یک چارچوب

زمانی معین توسعه می یابد. از این رو مدیر مشکلات را تشخیص می دهد. این کار با ایجاد و تحلیل گزارش در خصوص وضعیت سیستم نرم افزار انجام می شود.

2- مدیر پیکربندی: که مسئولیت روال ها و خط مشی های CM رو بر عهده دارد.

که این روال ها حتماً رعایت شود این مدیر ساز و کارهایی را برای مجاز ساختن تغییرات معرفی می کند .

3- مهندسان نرم افزار: که مسئول تولید و نگهداری نرم افزار هستند که هدف آنان کار کردن اثر بخش است. مهندسان برای ایجاد

تغییر، آزمون و منسجم ساختن کدها از فضای کاری خاصی خو را خواهند داشت در نقطه ای معین از کدها یک خط مبنا ساخته می شود که توسعه بیش تر بر اساس آن خط مبنا است.

4- مشتری: که از محصول استفاده می کن. مشتی روال های سمی مربوط به تغییرات در محصول دنبال می کنند.

عناصر سیستم مدیریت پیکر بندی

4 عنصر مهم وجود دارد.

1- عناصر مولفه ای: مجموعه ای از ابزار های نهاد شده در داخل یک سیستم مدیریت فایل

2- عناصر پردازشی: مجموعه ای از کنش ها و وظایف که رویکردی اثر بخش برای تغییر دادن فعالیت ها دارد.

3- عناصر ساختمانی: مجموعه ای از ابزار ها که ساخت خود کار نرم افزار را امکان پذیر می نماید.

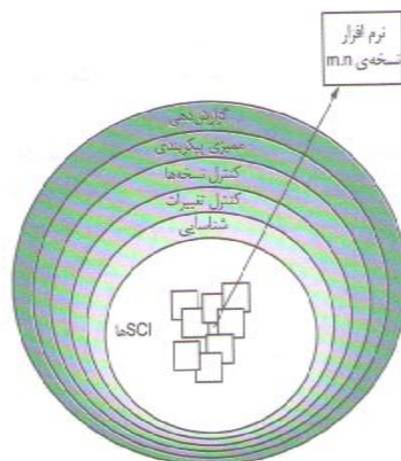
4- عناصر انسانی : مجموعه ای از ابزار ها و ویژگی های پردازشی که مهندس نرم افزار به کار می گیرد.

خط مبنا (Baseline)

- 1- قابلیت مدیریت منسجم یا مستقیماً پشتیبانی کند.
- 2- قواعد ویژه حاکم بر مخزن رو پشتیبانی کند.
- 3- فراهم ساختن واسطی با سایر ابزار های مهندسی نرم افزار.
- 4- ذخیره سازی اشیاء داده ای پیچیده شکل 3-22 محتوای مخزن

ویژگی های SCM

برای پشتیبانی SCM، مخزن باید مجموعه ابزارهایی داشته باشد که ویژگی های زیر را پشتیبانی کند. ایجاد نسخه ها: به موازات پیش رفتن پروژه و وجود نسخه های فراوان، مخزن توانایی ذخیره نسخه ها رو داشته باشد. مدیریت تغییرات و رد گیری وابستگی ها: مخزن گستره ی وسیعی از روابط در خود مدیریت می کند. این روابط میان فرآیند ها، موجودات ها مولفه های طراحی و غیره است. که این روابط از دو نوع وابستگی و اجباری هستند. توانایی رد گیری روابط و ذخیره ی اطلاعات در مخزن و محصولات قابل تحویل، اهمیت حیاتی دارد. رد گیری خواسته ها: این وظیفه ی خاص به مدیریت پیوندها مربوط می شود. و توانایی رد گیری مولفه های طراحی، ساخت و محصولات قابل تحویل را فراهم می سازد. مدیریت پیکر بندی: یک تسهیلات مدیریت پیکر بندی، اطلاعات پیکر بندی را نگهداری می کند. جلسات ممیزی: در جلسه ممیزی، اطلاعات اضافی در بازه ی زمان، علت و عامل انجام دهنده ی تغییرات فراهم می آید. اطلاعات مربوط به مخزن را می توان به عنوان صفت وارد مخزن کرد.

فرآیند SCM

فرآیند SCM 4 هدف اصلی را دنبال می کند. 1- شناسایی همه ی آیتم ها، که پیکر بندی نرم افزار را تعریف می کند. 2- مدیریت تغییرات به عمل آمده در آیتم ها 3- تسهیل در ایجاد نسخه های متفاوتی از یک برنامه کاربردی 4- حصول اطمینان از اینکه کیفیت نرم افزار با تکامل پیکر بندی به مرور زمان حفظ می شود.

می توان وظایف SCM را به صورت لایه ای در نظر گرفت که لایه ها هم مرکز بوده و در سرتاسر عمر خود مفید هستند. هرچه لایه ها به سمت بیرون می آید به یک یا چند نسخه از یک سیستم یا برنامه کاربردی تبدیل می شود. شکل 4-22 لایه های فرآیند

SCM

شناسایی اشیاء در پیکر بندی نرم افزار

برای کنترل و اداره ی آیتم های پیکر بندی نرم افزار باید هر کدام از آنها را جداگانه نام گذاری و با استفاده از روشی شیء گرا سازماندهی کرد.

دو نوع اشیاء قابل شناسایی است.

- 1- شیء پایه: که یک واحد متنی است. در راستای طراحی تحلیل و کد نویسی و آزمون

2- شیء مرکب: مجموعه ای از اشیاء پایه و مرکب است. برای مثال Designpecifiction شیء مرکب است. که آن سو به عنوان فهرست در نظر گرفت .

ARCHitectaral Mode و Data Model اشیاء مرکب هستند.

UML classDiagramn و Componentn اشیاء پایه هستند.

هر شیء دارای مجموعه ای از ویژگی هاست:

نام شیء یک رشته کاراکتری که شیء رو بدون هیچ ابهامی مشخص می کند.

توصیف شیء فهرستی از آیتمهای داده ای است.

شناسه پروژه اطلاعات مربوط به تغییر

صنایع موجودیت هایی که توسط شیء فراهم، پردازش و ارجاع داده می شوند که مورد نیاز شیء است

کنترل نسخه ها (Version control)

سیستم کنترل نسخه ها 4 قابلیت اصلی دارد.

1- بانک اطلاعاتی 2- قابلیت مدیریت نسخه ها 3- تسهیات ساخت و ساز که به کمک آن می توانید همه ی اشیاء پیکر بندی را جمع آوری و نسخه ع خاص از نرم افزار را ایجاد کند.

4 - قابلیت رد گیری مسائل

چند سیستم کنترل نسخ یک مجموعه ی تغییرات را تشکیل می دهند

برای هر سیستم یا برنامه ی کاربردی ، ممکن است چند مجموعه تغییرات با نام ها مشخص شناسایی شود. ه این ترتیب می توان نسخه ای از نرم افزار را با مشخص کردن چند مجموعه تغییرات ایجاد کرد. که باید در پیکر بندی خط مبنا اعمال کرد. برای دستیابی به این هدف از رویکرد «مدلسازی سیستمی» استفاده می شود که حاوی موارد زیر است.

1) قالبی که شامل یک سلسله مراتب از مولفه ها و یک (سفارش ساخت) برای مولفه هایی می شود که شرح می دهد ، سلسله مراتب باید چگونه ایجاد شود.

2) قواعد ساخت

3) قواعد واریسی.

کنترل تغییرات

واقعیت کنترل تغییرات را جیمز بک به طور خلاصه بیان می کند که :

«باید متعادل رفتار کنیم، اگر بیش از حد به کنترل تغییرات پردازیم، مشکل ایجاد می کند و اگر کم باشد مشکلات دیگری ایجاد می کند.» در پروژه های بزرگ مهندسی ، رویه های بشری و ابزا های خودکار را باهم ترکیب کرده ساز و کاری برای کنترل تغییرات فراهم می آورند.

درخواست تغییر به یک گارش تبدیل می شود و سپس مورد ارزیابی قرار گرفته که مورد استفاده ی مسئول کنترل تغییر (CCA) قرار می گیرد - یعنی شخصی که درباره ی تغییرات تصمیمات نهایی می گیرد- برای هر تغییر یک سفارش تغییر مهندسی (ECO) تولید می شود. تغییرات اعمال شده - شرایط جدی که باید رعایت شود - ملاک ها مرور و ممیزی را توصیف می کند.

اشیاء تغییر داده شده در دایرکتوری قرار داده می شود که فقط توسط مهندسی نرم افزار قابل کنترل است.

سیستم کنترل نسخه ، پس از اعمال تغییر ،فایل را بهنگام سازی می کند.

به عنوان یک راه حل شیء هایی که باید تغییر داده شوند از بانک (مخزن) خارج شده و فعالیت های SQA مناسب اعمال شده و دوباره وارد مخزن می شود.

ساز و کارهای کنترل نسخه دو عنصر مهم کنترل تغییرات را پیاده سازی می کند.

1. کنترل دستیابی: کدام مهندسان اجازه دستیابی به یک شیء و اصلاح آن را دارند.

2. کنترل همگام سازی : اطمینان حاصل کرد که تغییرات موازی و انجام شده دو نفر متفاوت، روی یکدیگر نوشته نمی شوند. شکل

5-22 فرآیند کنترل تغییرات

هنگامی که شیء دستخوش تغییرات شد و تصویب شد به خط مبنا تبدیل می شود. هنگامی که SCI به خط مبنا تبدیل شد کنترل تغییر سطح پروژه به اجرا در می آید.

پس از اعمال تغییرات باید به تصویب نرم ازا نویس یا CCA برسد.

CCA در لایه دوم و سوم کنترل نقش مهمی دارد.

CCA ممکن است از یک یا چند نفر تشکیل شود.

هدف CCA ممکن است از یک یا چند نفر تشکیل شود.

هدف CCA به دست آوردن یک دید کلی و سرتاسری است. یعنی ارزیابی تاثیر تغییرات در ورای SCI مورد نظر.

ممیزی پیکر بندی (Configuration Audit)

شناسایی، کنترل نسخه و تغییرات به نظم امور کمک می کند

موثر ترین کنترل ها یک تغییر را تا جایی پیکر بندی می کنند که یک Eco تولید شود.

در جهت اینکه تغییر به طور مناسب پیاده سازی شده است دو وجه دارد.

1. مرور های فنی رسمی

2. ممیزی پیکر بندی نرم افزار .

1- بردرستی فنی شیء پیکر بندی اصاح شده تاکید دارد . مسئولان SCI را مورد سنجش قرار می دهند همه ی تغییرات باید مرور

فنی رسمی شوند.

2- ممیزی پیکر بندی کسری از سوالات است. در جهت اینکه آیا تغییر SCI برجسته است؟

روال ها SCM دنبال شده است؟ SCI مربوط به هنگام سازی و نگهداری شده است؟ گاهی اوقات این پرسش ها به عنوان بخشی از مرور

فنی و رسمی است اما اگر فعالیت رسمی باشد به طور جداگانه بررسی می شود.

گزارش وضعیت

یک فعالیت SCM است 1- چه زمانی اتفاق افتاده 2 - چه کسی سبب آن است؟ 3-چه اتفاقی رخ داده 4-چه چیزهایی تحت تاثیر

قرار گرفته است

هر بار که یک SCI بازسازی می شود یک مدخل CSR ساخته می شود که تغییری به تصویب CCA می رسد یک پیمانه CSR

ساخته می شود.

هر بار که یک ممیزی انجام می شود نتایج به عنوان بخشی از وظیفه ی CSR گزارش می شوند خروجی یک CSR را می توان

در یک بانک اطلاعاتی آنلاین نهاداری کرد که با واژه ها کلیدی می توان به آن دسترسی داشت.

4-22 مدیریت پیکر بندی برای برنامه های تحت وب

خصوصیاتی که برنامه های تحت وب را از نرم افزار های سنتی متمایز می سازند، ماهیت همه گیری تغییر است.

سازندگان این برنامه ها از یک مدل فرآیندافزایشی استفاده می کنند که نرم افزار چابک را به کار بسته و با این رویکرد این نرم

افزار در دوره زمانی بسیار کوتاه و مشتری گرا توسعه می یابد . در نسخه های بعدی قابلیت و محتوا اضافه می شود.

برنامه تحت وب پذیرای تغییرات است.

مسائل غالب

هنگام توسعه ی تاکتیک ها برای مدیریت پیکربندی نرم افزار ، برنامه ها تحت وب، 4- مساله را باید در نظر داشت

1. محتوا: یک برنامه تحت وب آرایه ای گسترده از متون - تصاویر - جداول - فرم ها و بسیاری از موارد دیگر است که چالش

پیش را سازماندهی این محتوا در قالب مجموعه ای از اشیای پیکر بندی و سپس ایجاد ساز و کارهای کنترلی پیکر بندی برای

این اثبات. یک رویکرد برای این منظور ، مدل سازی برنامه تحت وب ، به کارگیری تکنیک ها سنتی مدل سازی داده ای و متصل کردن مجموعه ای از خواص تخصصی به هر شی است.

2. افراد: از آن جایی که درصد چشمگیری از برنامه ی تحت وب به شوه ی برنامه ریزی نشده است. افراد در ایجاد محتوا می توانند مبادرت ورزند.

3. گسترش پذیری : تکنیک های به کار رفته در برنامه ها کوچک در برنامه ها بزرگ قابل تعمیم و توسعه نیست. بنابراین دشواری ساز و کارهای کنترل پیکر بندی باید با ابعاد برنامه متناسب باشد.

4. سیاست : چه کسی «مالک» برنامه ی تحت وب است؟ که پاسخ آن تاثیر چشمگیری بر فعالیت های مدیریتی و کنترلی دارد.

5. که چه کسی مسئولیت صحت اطلاعات را بپذیرد؟ چه کسی فرآیند ها ی کنترل را دنبال می کنند. چه کسی مسئولیت اعمال تغییرات و هزینه ها را دارد؟

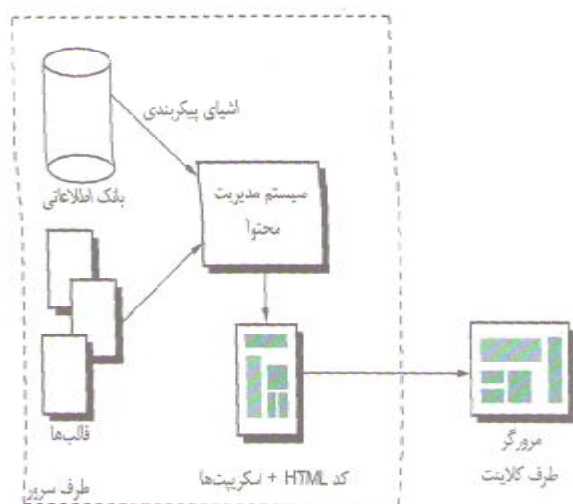
6. مدیریت پیکر بندی برای برنامه ی تحت وب در حال تکامل است. فرآیند SCM سنتی دشوار است اما ابزار های مدیریت محتوا که برای مهندسی وب طراحی شده اند - اطلاعات را می گیرند تغییرات را مدیریت و سازماندهی می کنند و برای کاربرد نهایی قابل ارائه و قابل ارائه و قابل نمایش در محیط باشد.

اشای پیکربندی برنامه ی تحت وب

برنامه ها تحت وب به گستره وسیعی از اشیای پیکر بندی 1. اشیاء محتوایی (متون - تصاویر و غیره)

2 . مولفه های عملیاتی (اسکرپت ها و اپلت ها) 3. اشیاء واسط (CORBA یا COM) تقسیم می شوند. که برای حصول اطمینان قرار دادهای زیر توصیه می شود.

نام فایل به طول 32 کاراکتر ، از ترکیب درون کوچک و بزرگ ، و همه حروف بزرگ و زیر خط باید پرهیز کرد. در مراجع ، URL (پیوندها) در داخل یک شی پیکربندی باید همواره از مسیرهای نسبی استفاده کرد.

مدیریت محتوا: مدیریت محتوا از این حیث با

مدیریت پیکر بندی در ارتباط است که فرآیند را وضع

می کند محتوای موجود را می گیرد آنها را سازماندهی و برای کاربر نهایی قابل ارائه می کند و آنها را برای نمایش در اختیار محیط طرف کلاینت قرار می دهد.

رایج ترین کاربرد سیستم مدیریت ، در برنامه ها تحت وب پویا است.

برنامه ها تحت وب اطلاعات خاصی را درخواست می کند آنها را فرمت بندی و برای کاربر عرضه نماید.

CMS محتوا را برای کاربر نهایی با فرا خواندن سه زیر سیستم منسجم «پیکر بندی» می کند. زیر سیستم جمع آوی شامل کلیه کنش ها که برای به دست آوردن محتوا و قابلیت ها ی فنی که برای موارد زیر لازم است.

1. تبدیل محتوا به شکلی قابل ارائه (HTML و XML)

2. سازماندهی محتوا به طور اثر بخش در طرف کلانیت قابل نمایش باشند. این فعالیت خلاقیت و پژوهش را در هم می آمیزد و با ابزار های پشتیبانی می شود که برای برنامه تحت وب قابل استاندارد سازی باشد.

محتوای خام باید از اطلاعات بیهوده مبرا باشد.

2- زیر سیستم مدیریت : محتوای موجود باید در مخزن نگهداری شود تا در استفاده های بعدی فهرست بندی و کاتالوگ شده باشد. به طوری که موارد زیر در آن تعریف شده باشد.

1. وضعیت فعلی

2. نسخه ی مناسب شی محتوایی

3. اشیای محتوایی مرتبط

بنابراین زیر سیستم مدیریت مخزنی را پیاده سازی می کند که شامل عناصر زیر است.

بانک اطلاعات محتوا: ساختار اطلاعاتی برای نگهداری کلمه ی اشیاء

قابلیت های بانک اطلاعاتی: تا اشیاء محتوایی خاص را جستجو، نگهداری و بازیابی کند و ساختار فایل را مدیریت کند.

عملیاتی مدیریت پیکر بندی: عناصر عملیاتی و جریان کاری مرتبط که شناسایی شیء محتوایی - کنترل نسخه و تغییرات و گزارش دهی را پشتیبانی می کند.

زیر سیستم مدیریت شامل یک قابلیت بهنام شبه داده و قواعدی برای کنترل و پشتیبانی است.

3- زیر سیستم انتشار : محتوای خارج شده از مخزن باید به شکلی مناسب برای انتشار تبدیل شوند که این فرمت ها به مرورگر ها نصب شود در طرف کلانیت قابل انتقال باشد.

زیر سیستم انتشار با به کارگیری یکسری قالب موفق می شود.

که هر قالب با یکی از 3 مولفه متفاوت زیر ساخته می شود.

عناصر انتشار: ستون - گرافیک - رسانه و اسکریپت ها که نیاز به پردازش ندارند مستقیم به کلانیت داده می شود
سرویس های انتشار : خدمات ویژه بازیابی و فرمت بندی را مشخص می کنند و تبدیل داده ها و پیوند های مناسب را می سازند.
سرویس های خارجی : دستیابی به زیر ساخت اطلاعاتی خارجی ، تغییر داده های شرکتی یا برنامه «اتاق پشتی»
یک زیر سیستم مدیریت محتوا که شامل هر 3 زیر سیستم فوق است برای پروژه های بزرگ قابل استفاده است.

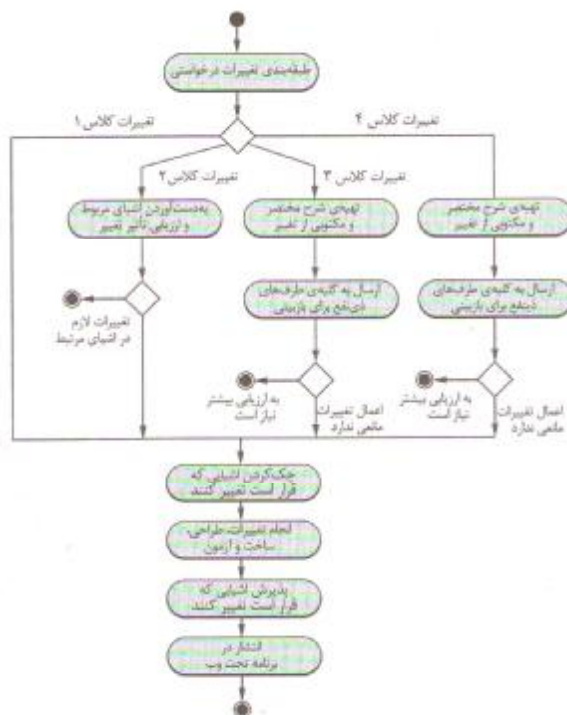
مدیریت تغییرات

جریان کاری مرتبط با کنترل تغییرات برای نرم افزار های سنتی عموماً برای توسعه برنامه های تحت وب سنگین است.

که هر تغییر باید در قالب یکی از چهار کلاس زیر دسته بندی شود:

کلاس 1: تغییری در محتوا یا عملکرد هایی که با یک خطا در ارتباط است یا محتوا و عملکرد محلی را بهبود می بخشد.

کلاس 2: تغییری در محتوا یا عملکرد هایی که با سایر مولفه ها عملیاتی یا اشیای محتوایی تاثیر می گذارد

کلاس 3: تغییری در محتوا یا عملکردهایی که تأثیری گسترده ی برنامه ی تحت وب دارند.

کلاس 4: تغییر عمده بر طراحی که بلافاصله نزد یک یا چند گروه از کاربران قابل توجه است.

شکل 7-22 مدیریت تغییرات برای برنامه های تحت وب

در کلاس 1 باید تغییرات را سنجید و نیازی به مرور مستند سازی نیست.

کلاس 2 تأثیر تغییر بر اشیاء مرتبط را مرور می کند.

تغییرات کلاس 3 و 4 به شیوه ای چابک پرداخته و مستند سازی و مرور تقریباً رسمی تر است. برای تغییرات کلاس 3 «شرح تغییر» که توصیفی از تغییرات است برگزیده می شود. این شرح در تمام گروه توزیع می شود. در کلاس 4 شرح تغییر تهیه می شود اما توسط افراد ذی نفع مرور انجام می گیرد.

کنترل نسخه ها

به موازاتی که برنامه های تحت وب از طری یکسری نسخه تکامل پیدا کرد چند نسخه ی متفاوت همزمان موجود است . که یکی در حال توسعه دیگری در حال آزمون است. که باید اشیاء پیکر بندی به طور واضح تعریف کرد که هر کدام را با نسخه مناسب مرتبط کرد. در ایلینگ اهمیت کنترل نسخه را بیان کرده است.

فرآیند کنترل نسخه ها

- 1- ایجاد مخزن مرکزی، که نسخه های خطی و برنامه های تحت وب را در خود نگهداری می کند.
 - 2- ایجاد پوشه کاری توسط مهندس، حاوی آن دسته از اشیاء که ایجاد یا تغییر داده شده است.
 - 3- ساعت روی همه ی ایستگاه های کاری باید با هم تنظیم شده باشد.
 - 4- اشیاء پیکر بندی جدید یا تغییر یافته وارد مخزن مرکزی می شوند.
 - 5- با واردات یا صادرات اشیاء مخزن یک پیام خودکار تهیه می شود که وقایع در آن ثبت می شود. اطلاعات مفیدی برای ممیزی فراهم می آورد و به یک الگوی گزارشی دهی اثر بخش تبدیل می شود.
- 6-4-22 ممیزی و گزارش دهی
- همه ی اشیای که وارد مخزن شده یا از آن خارج می شوند در یک فایل کارنامه ثبت می شوند. که هر زمان می توان آن را کرد. می توان یک گزارش کامل را طوری ایجاد کرد که اعضای تیم به ترتیب زمان تغییرات آن سو در اختیار داشته باشند. می توان یک تذکر خودکار در قالب نامه ی الکترونیکی را می توان با هر بار ورود یک شیء به مخزن یا خروج از آن ارسال کرد.

فصل 23 : تحویل داده نشد.